

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 56614-10-13 ב.מ.נ' ב.מ.ואח' – סעד הצהרתי
תמ"ש 47979-05-14 ב.מ.נ' ב.מ. – כספית
תמ"ש 43288-01-16 ב.מ.נ' ב.מ. – הודעת צד ג'

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא, אלה מירז

התובעת:

ב.מ.ט.צ.

ע"י ב"כ עו"ד אמסטר מטרי אביבית

נגד

הנתבעים:

1. ב.מ.ש.

ע"י ב"כ עו"ד יהודה מלאך

2. ב.מ.נ.

פסק דין

מבוא

מיהות הצדדים וההליכים

- 1
- 2
- 3
- 4 1. התובעת היא אשתו לשעבר של הנתבע מס' 2. להלן יכוננו השניים "האשה" ו"האיש" או "בני הזוג". בני הזוג
- 5 נישאו בשנת 1997 והתגרשו ביום 5.5.2013. הם הורים לשלושה ילדים בגילאי 15, 18 ו- 19. הנתבע מס' 1
- 6 הוא אביו של האיש, וחמה-לשעבר של האישה, יכונה להלן "האב".
- 7 2. בתביעתה נגד האיש והאב (תמ"ש 56614-10-13) עותרת האשה להצהיר על בטלות פעולות שנעשו על ידי
- 8 האיש ואביו בנכסי מקרקעין שהיו משותפים לבני הזוג ודינם היה לחלוקה ביניהם מכוח הסכם גירושין אשר
- 9 קיבל תוקף של פסק דין. לטענתה עשו האיש והאב יד אחת נגדה לסכל את זכויותיה במקרקעין המשותפים
- 10 מכוח הסכם הגירושין באמצעות רישום הערות אזהרה לטובת האב על הנכסים נשוא הסכסוך, וזאת בסמוך
- 11 לאחר אישור ההסכם.
- 12 3. כחצי שנה לאחר הגשת תביעת האשה, הגיש האב כנגד האשה בלבד, תביעה כספית בסך 1,074,600 ₪ (תמ"ש
- 13 47979-05-14). לטענתו העניק לבני הזוג במשך חייהם המשותפים הלוואות רבות, בעוד השניים הגיעו להסכם
- 14 לחלוקת הרכוש המשותף מבלי לסלק את החובות הנטענים כלפיו.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-10-56614 ב.מ.נ' ב.מ.ואח' – סעד הצהרתי
תמ"ש 14-05-47979 ב.מ.נ' ב.מ. – כספית
תמ"ש 16-01-43288 ב.מ.נ' ב.מ. – הודעת צד ג'

4. בעקבות תביעה זו הגישה האשה הודעת צד ג' כלפי האיש (תמ"ש 16-01-43288). לטענתה הגשת התביעה נגדה היא המשך לקנוניה שרקמו נגדה האיש ואביו, וככל שימצא כי האב זכאי להשבת כספים לידיו, יש להשית חיוב זה על כתפיו של האיש בלבד.

העובדות שאינן שנויות במחלוקת

הסכם הגירושין

5. ביום 17.1.2013 חתמו הצדדים על הסכם גירושין כולל, אשר אושר על ידי בית הדין הרבני וניתן לו תוקף של פסק דין ביום 14.2.13 (להלן – "ההסכם"). לענייננו נוגע ההסכם לפירוק השיתוף ב-3 נכסי מקרקעין, ואלה הם:

א. בית המגורים המצוי ברח' XXX וידוע כגוש XXXXX, חלקה XXX, תת-חלקה X ורשום בחכירה בחלקים שווים על שם בני הזוג (להלן – "בית המגורים"). בהסכם נקבע לגבי בית המגורים כדלקמן:
"12. חלקו של הבעל בדירה יעבור על שם האשה ללא כל תמורה וזאת כתחליף לזאת האשה על כתובתה ומזונות אשה.

הבעל יעזוב את הדירה עם מתן הגט ולא ישוב אליה עוד.
במועד סידור הגט בפועל יפקיד הבעל בידי האשה ייפוי כוח בלתי חוזר שיאפשר להעביר את הדירה על שמה וכן יחתום על כל מסמך הנחוץ לצורך העברת הדירה"

ב. דירה ברח' פ' הידועה כגוש XXXXX חלקה XX ורשומה בבעלות על שמו של האיש (להלן – "דירת פ'"). לגבי דירת פ' נקבע בהסכם כך:
"16. זכויות הבעל בדירה יועברו על שם האשה ללא כל תמורה.

במועד סידור הגט בפועל יפקיד הבעל בידי ב"כ האשה ייפוי כוח בלתי חוזר שיאפשר להעביר את הדירה על שמה וכן יחתום על כל מסמך הנחוץ לצורך העברת הדירה על שם האשה".

ג. דירה ברח' ה' הידועה כגוש XXXXX חלקה XX ורשומה בבעלות על שם הצדדים בחלקים שווים (להלן – "דירת ה'"). לגבי דירת ה' נקבע בהסכם בזו הלשון:

"18. על שם הצדדים דירה ברח' ה' [...] הרשום על שמם בחלקים שווים. הדירה נושאת משכנתא. חלקה של האשה בדירה יעבור על שם הבעל ללא כל תמורה.

במועד סידור הגט בפועל תפקיד האשה בידי ב"כ הבעל ייפוי כוח בלתי חוזר שיאפשר להעביר את הדירה על שמו וכן תחתום על כל מסמך הנחוץ לצורך העברת הדירה והמשכנתא על שם הבעל".

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 56614-10-13 ב.מ.נ' ב.מ.ואח' – סעד הצהרתי

תמ"ש 47979-05-14 ב.מ.נ' ב.מ. – כספית

תמ"ש 43288-01-16 ב.מ.נ' ב.מ. – הודעת צד ג'

6. אין מחלוקת כי רישום הזכויות בנכסים כפי שהשתקף בהסכם והובא לעיל תואם את רישום הזכויות בכל אחד מן הנכסים האמורים (נסחי רישום הוצגו וסומנו ת/23, ת/20 ו-ת/22 בהתאמה).
7. לשם הפשטות שבדבר, כך מורה ההסכם בתמצית:
- א. בית המגורים, בבעלות הצדדים - חלקו של האיש יעבור ללא תמורה לידי האשה, והבית יעבור לבעלותה המלאה.
- ב. דירת פ', בבעלות האיש - מלוא הזכויות תעבורנה לאשה, והדירה תעבור לבעלותה המלאה.
- ג. דירת ה', בבעלות הצדדים - חלקה של האשה יעבור ללא תמורה לאיש, והדירה תעבור לבעלותה המלאה.
8. יצוין שתוקפו של ההסכם, או שמא פגמים שנפלו בכריתתו, אינם עומדים לדיון בהליך דנן. כפי שיובהר להלן, הגישה האישה לבית הדין הרבני תובענה כנגד האיש לאכיפת הסכם - תביעה שהתקבלה במלואה תוך דחיית טענות האיש.

הערות האזהרה

9. אין מחלוקת בין הצדדים, כי לאחר אישור ההסכם (אושר ביום 14.2.13) נרשמו הערות האזהרה הבאות:
- א. ביום 5.3.13, כשלושה שבועות לאחר אישור ההסכם, רשם האב הערת אזהרה לפי סעיף 126 לחוק המקרקעין, תשכ"ט - 1969 (להלן - "חוק המקרקעין") על זכויות האיש בדירת פ', קרי, על מלוא הזכויות בדירה (להלן - "ה"א הראשונה"). לשון נסח הרישום מלמדת כי ה"א ראשונה נרשמה "בסך 180,000 דולר - שקיבל ב.מ.נ' [האיש]". ה"א זו בוטלה בפסק דין חלקי של מותב זה מיום 28.5.14.
- ב. ביום 19.3.13 רשם האב בשנית הערת אזהרה לפי סעיף 126 לחוק המקרקעין על זכויות האיש בדירת פ' (להלן - "ה"א השניה"). לשון נסח הרישום מלמדת כי ה"א שניה נרשמה "בסך 660,000 ש"ח".
- ג. ביום 30.10.13 רשם האב הערת אזהרה לפי סעיף 126 על זכויות האיש (מחצית) בבית המגורים ב XXX (להלן - "ה"א השלישית בבית המגורים"). לשון נסח הרישום מלמדת כי ה"א זו נרשמה "בהתאם להסכם".

אין מחלוקת בנוגע לעובדות הנוספות הבאות:

10. אירועי 1999: ביום 18.11.1998 חתמו לכאורה האב והאיש על "חוזה הלוואה" (סומן ת/1) על פיו האב הלווה לכאורה לאיש סך של 180,000 \$ לרכישת דירת פ'. אין חולק עוד כי בעקבות הסכם זה הגיש האיש באמצעות עו"ד א. ש. תביעה נגד האב בהקשר ל"חוזה הלוואה" המדובר לבית משפט השלום בחיפה (אי 42710/99). חוזה זה יכונה להלן "הסכם 1999" והתביעה תכונה "תביעת 1999".

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 56614-10-13 ב.מ.נ' ב.מ.ואח' – סעד הצהרתי

תמ"ש 47979-05-14 ב.מ.נ' ב.מ. – כספית

תמ"ש 43288-01-16 ב.מ.נ' ב.מ. – הודעת צד ג'

11. מוסכם עוד כי האב והאיש הגיעו להסכם פשרה אשר ניתן לו תוקף פסק דין (על ידי בית המשפט לענייני משפחה – מפאת סמכותו העניינית) ביום 2.12.1999 – או בסמוך לו. הסכם הפשרה נערך בין האיש לבין האב ואף שני אחיו של האיש. הצדדים הקפידו לציין בהסכם הפשרה כי "**החיוב על פי הסכם ההלוואה [...] ימחק ויחשב כשולם**". הסכם פשרה זה יכונה להלן – "**הסכם פשרה 1999**".
12. **ההתנגדות מטעם האיש**: ביום 19.3.13, בו ביום בו רשם האב את ה"א השניה, הגיש האב נגד האיש בקשה לביצוע שטר בלשכת הוצאה לפועל וזאת מכוח "**שטר חוב**" לכאורה בסך 660,000 ₪ (סומן ת/6), הנושא תאריך 20.7.12, עליו האיש לכאורה חתם לטובת האב. להלן יכונה אלה "**תיק ההוצל"פ**" ו"**שטר חוב**" בהתאמה.
13. אין מחלוקת כי האיש פנה ליעוץ משפטי והגיש באמצעות עו"ד א. ש. התנגדות לתיק ההוצל"פ, אותה תמך בתצהיר ערוך כדין (סומן ת/4). אלה עיקרינו:
2. **החתימה המתנוססת על גבי המסמך המתיימר להיות 'שטר חוב' אינה חתימתי, החתימה מזויפת ואינה ברת נפקות ולא מבטאת הוראה מטעמי [...]**
4. **אדגיש כי את המסמך [...] לא ראיתי מעולם, עד שהומצאו לידי כתבי בית הדין בתיק ההוצל"פ. יתר על כן, מעולם לא חתמתי בצורה המופיעה ב'שטר החוב' זה.**
5. **הזוכה בתיק הוא אבי, שנודע לו לאחרונה כי במסגרת גירושין שלי מאשתי, הגענו לחלוקת רכוש בינינו.**
6. **[...] הוא מנסה באמצעות זיופים למנוע חלוקה זו, בין היתר על ידי יצירת חוב לכאורה שלי אליו כמו שנעשה כאן.**
7. **יתר על כן אבי או אדם מטעמו זייף את חתימתי גם על מסמכי טאבו וכך הצליח לרשום הערת אזהרה לזכותו.**
8. **אדגיש כי לאור הנ"ל הגשתי תלונה במשטרת ישראל ביום 25.4.13 [...] ושם התלוננתי על זיוף המסמך הקשור לטאבו, ועל זיוף המסמך נשוא תיק זה [...]**.
- להלן נכנה את התנגדות האיש ותצהירו – "**ההתנגדות**" ו"**תצהיר ההתנגדות**" בהתאמה. העתק תלונת האיש במשטרה נגד האב צורפה וסומנה ת/7.
14. **תביעת 2013**: בד בבד עם הגשת ההתנגדות, פנה האיש ליעוץ משפטי והגיש נגד האב באמצעות עו"ד צ. ז., תובענה לסעד הצהרתי (16817-05-13) (סומן ת/5), אשר אומתה אף היא בתצהיר על פי דין (להלן – "**תביעת 2013**"). טענות האיש זהות לאלה שבתצהיר ההתנגדות. לטענתו, הסכם 1999 בוטל בהסכם הפשרה 1999, אלא שהאב החל "**לפעול בניגוד לחוק, אגב ביצוע מעשים פליליים לכאורה**". חתימתו על שטר החוב נשוא

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 56614-10-13 ב.מ.נ' ב.מ.ואח' – סעד הצהרתי

תמ"ש 47979-05-14 ב.מ.נ' ב.מ. – כספית

תמ"ש 43288-01-16 ב.מ.נ' ב.מ. – הודעת צד ג'

- 1 תיק ההוצל"פ - זויפה. עוד מוסיף האיש כי "להוסיף חטא על פשע" הגדיל האב לעשות ולרשום ה"א על
2 זכויות האיש בהתאם להסכם 1999, בעוד זה בוטל כאמור בהסכם הפשרה 1999 (בכך מכוון לה"א הראשונה).
3
- 4 **פשרת 2013**: אין מחלוקת בין הצדדים כי ביום 20.10.13 הגישו האיש והאב לבית המשפט "הסכם" (סומן
5 ת/11) (להלן – "הסכם הפשרה 2013") לפיו הואיל וקיימות בין השניים "מחלוקות שונות בענייני רכוש, בין
6 היתר....חובות כספיים שהצטברו לטובת [האב] במהלך תקופת נישואיו של [האיש] עם [האשה], בין
7 השנים 2002-2012 מחמת כספים ש[האב] הלווה [לאיש] ול[אשה]. חובות אלה מעוגנים בהסכם שנחתם
8 בין [האב] ל[איש] וכן בשטר חוב שנחתם על ידי ה[האיש] במשרדו של עו"ד א. ח. – מסכימים הצדדים כך:
9 א. זכויות האיש בדירת פ' (שדינן לעבור במלואן לידי האשה מכוח ההסכם), יותרו בידי האיש, בעוד האב
10 רשאי לרשום ה"א על זכויות אלה. לאיש לא תהא כל טענה כלפי ה"א זו.
11 ב. תביעת 2013 שפתח האיש – תידחה; תיק ההוצל"פ שפתח האב נגד האיש – ישאר פתוח; תלונת האיש
12 במשטרה נגד האב – תבוטל.
13 בית המשפט נתן אפוא תוקף של פסק דין להסכם הפשרה 2013.
14
- 15 **התביעה לאכיפת ההסכם**: בעקבות רישום הערות האזהרה הגישה האשה לבית הדין הרבני תביעה לאכיפת
16 ההסכם (925144/4). ביום 3.2.14 ניתן פסק דינו של בית הדין הרבני (סומן ת/19) המקבל את תביעת האשה,
17 תוך דחיית טענות האיש:
18 "בית הדין לא מצא כל עילה שלא לקיים את ההסכם נשוא התובענה ככתבו וכלשונו. בית הדין לא שמע
19 כל טענה מוצדקת שלא לנהוג כך. במידה וקיים צד ג' הטוען לבעלות על אחת הדירות או טוען לחובות
20 כנגד מי מהצדדים, רשאי הוא להגיש תביעה נפרדת לערכאה המתאימה".
21 הואיל ובית הדין הנכבד נעדר סמכות עניינית לברר תובענה כנגד האב, הגישה האשה תביעתה דן כנגד האב
22 והאיש. מתוקף כלל כיבוד ערכאות, משהה בית הדין הרבני את הליכי פירוק השיתוף, מינוי כונס נכסים וכו',
23 עד להכרעתו של בית משפט זה.
24
- 25 **תביעת האשה לסעד הצהרתי - תמ"ש 56614-10-13**
- 26 **טענות האשה**
- 27 א. לטענת התובעת, הוריה נשאו בחלק הארי של התמורה לרכישת בית המגורים, ואף נטלו משכנתא
28 לשם כך ונשאו בהחזרים החודשיים להשבתה. הוסכם בין בני הזוג לבין הוריה של התובעת כי דירת
29 פ' הרשומה ע"ש האיש, תהא נתונה להם כנגד מימון רכישת בית המגורים. האיש אף חתם על

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-10-56614-10 ב.מ.נ' ב.מ.ואח' – סעד הצהרתי

תמ"ש 14-05-47979-05 ב.מ.נ' ב.מ. – כספית

תמ"ש 16-01-43288-01 ב.מ.נ' ב.מ. – הודעת צד ג'

- 1 התחייבות בכתב בהקשר זה (סומן ת/12). על כן הסכימו בני הזוג בהסכם, כי דירת פי' תעבור ללא
2 תמורה לידי האשה (ובעתיד על שם הוריה), ומנגד תעביר האשה את חלקה בדירת ה' ללא תמורה
3 לאיש. לגבי בית המגורים הוסכם כי זכויותיו של האיש בבית המגורים תעבורנה ע"ש האשה כנגד
4 ויתורה על כתובתה שעמדה על סך 1,800,000 ₪, ועל מזונות אשה.
- 5 ב. ההסכם היה לצנינים בעיני האב, אשר שכנע את הבן לחתום על מסמכים הנחזים לשקף חוב או
6 הלוואה לזכות האב, או שמא חתם האב בשם האיש. מכוח מסמכים אלה נרשמו הערות אזהרה לטובת
7 האב על נכסי המקרקעין – והכל על מנת לסכל את העברת הזכויות בדירת פי' ע"ש האשה. בעת רישום
8 ה"א ידעו האיש והאב היטב כי הסכם 1999 נשוא ה"א – בטל.
- 9 ג. הגשת ההתנגדות מצד האיש לא נעשתה בחלל ריק, כי אם במסגרת שיתוף פעולה בין בני הזוג אשר
10 שמרו על יחסים חמים וקרובים גם לאחר הגירושין. השניים ניגשו יחדיו לעורכי דין לשם הגשת
11 ההתנגדות ותביעת 2013. האיש אף ביקש סיוע כספי מהוריה של התובעת גם לשם ניהול הליכים אלה.
12 ד. שיתוף הפעולה בין בני הזוג חדל להתקיים, והאיש חזר לשנתן פעולה עם אביו, וביום 16.10.13 חתם
13 עם האב על הסכם פשרה 2013 לפיו רשאי האב, בהסכמת האיש, לרשום ה"א על דירת פי'. לדבריה עוד
14 האב והאיש לא יידעו את בית המשפט במסגרת הסכם הפשרה 2013 בדבר קיומו של הסכם הגירושין.
15 ה. לטענת התובעת, גם במידה ונמצא ממש בטענות האב לקיומם של חובות, הרי הם חובות האיש ועליו
16 לשאת בחובות נטענים אלה לבדו. כך או כך, אין בכוחו של האיש לשעבד לטובת האב נכסים המגיעים
17 לתובעת מכוח ההסכם המאושר כפסק דין.
- 18 ו. התובעת נפלה קורבן לקנוניה מבית היוצר של האב והאיש, אשר נועדה לנשלה מזכויותיה בדירת פי'.
19 כך נולדו "חובות" שאינם אלא חובות פיקטיביים של האיש כלפי אביו שנועדו לסכל את קבלת קניינה
20 של האשה לידיה.
- 21 ז. האישה מוסיפה כי ההסכם הוא בבחינת פסק דין שהיה על האיש לקיים ככתבו וכלשונו ותחת זאת
22 עשה יד אחת עם אביו. בכך פעל באופן מובהק בניגוד לעקרון תום הלב.
23
- 24 19. טענות האיש
- 25 א. לטענת האיש בתצהירו (סומן נ/4), האב "ביקש ממני לחתום על מסמכים שיבטיחו זכויותיו לקבלת
26 החזרים בגין הלוואות בסך 660,000 ₪ שנתן לנו, ואני נענית לכך" (ס' 55). לדבריו עוד "אישרתי את
27 החובות כלפי אבא שלי כבר בשנת 2012 והוא הסכים שלא לרשום את ההתחייבות בפנקסי
28 המקרקעין, כיון שחששתי שתובעת תגלה את ההתחייבות שנתתי לו ללא ידיעתה" (ס' 56).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-10-56614 ב.מ.נ' ב.מ.ואח' – סעד הצהרתי

תמ"ש 14-05-47979 ב.מ.נ' ב.מ. – כספית

תמ"ש 16-01-43288 ב.מ.נ' ב.מ. – הודעת צד ג'

ב. לדבריו חתם על המסמכים עבור אביו מרצונו החופשי, מה גם שכבר שילם לאביו, על חשבון חובו, סך של 60,000 ₪. מוסיף האיש כי הגיע עם האב "להסכמה" שהאחרון ירשום ה"א על חלקו בדירת ה' (ס' 60). מכל אלה מסיק האיש כי הערות האזהרה (בדירת פ' ובבית המגורים) נרשמו כדין. בתצהירו מיום 20.9.16 במסגרת הודעת צד ג' (סומן נ/3) הוא מוסיף כי אביו כעס על הסכם הגירושין (ס' 4). לפיכך פנה לאשה על מנת "לתקן את ההסכם", אלא שזו התנגדה משום מה (ס' 8). הוא מודה כי "אכן בהתחלה לא שיתפתי פעולה עם אבי" (ס' 9) וזאת אך משום שנסחט על ידי האישה, שידעה את סודו הכמוס בדבר נטייתו המינית, וכך גרמה לו להגיש תביעה שקרית נגד אביו – תביעת 2013 (ס' 10). בעוד האישה הביאה אותו כדי מועקה והתקפי חרדה, לאחר שהתפשר עם אביו במסגרת אותה תביעה, החל "לחזור לעצמו" ובטחונו העצמי שב אליו (ס' 13).

20. טענות האב

בתצהירו (סומן נ/5) טוען האב כי הערות האזהרה לטובתו "נרשמו על סמך התחייבות כספית שנתן לי בני נ' בשנת 2012 והן נרשמו על חלקו בכל אחד מהנכסים" (ס' 99). לדבריו עוד "ביקשתי למנוע מצב בו נ' [האיש] יעביר לתובעת את זכויותיו, ולאחר מכן התובעת תבריח את הנכסים ע"י מכירתם לצדדים שלישיים, ובכך יתחמקו שניהם מתשלום החובות שהם חייבים לי" (ס' 100).

המסגרת המשפטית

21. בבסיס התובענה מצוי הסכם לפירוק שיתוף במקרקעין, הנסמך על זכויות הצדדים כפי שנקובות במרשם המתנהל על פי דין. יתירה מכך, הנקוב בפנקס המקרקעין מהווה ראיה חותכת לתוכנו. סעיף 125(א) לחוק המקרקעין, מורנו כך:

"125. (א) רישום בפנקסים לגבי מקרקעין מוסדרים יהווה ראיה חותכת לתכנו [...]."

22. הערות האזהרה בעניינינו נרשמו מכוח סעיף 126 לחוק המקרקעין. את כוחה המעשי שואבת הערת האזהרה מסעיף 127(א) לחוק המקרקעין, בזו הלשון:

"127. (א) נרשמה הערת אזהרה וכל עוד לא נמחקה, לא תירשם עסקה הסותרת את תוכן ההערה, אלא בהסכמת הזכאי או לפי צו בית המשפט."

23. בהסכם בין בני הזוג אין זכר לחובות כלשהם שעל הצדדים להחזיר לאב. פירוק השיתוף אינו מותנה בהשבת חובות או בתנאי אחר, ולא מסויג בכל אופן. כמו כן, בני הזוג החילו ההסכם באופן מובהק וברור על "כל

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-10-56614-10 ב.מ.נ' ב.מ.ואח' – סעד הצהרתי

תמ"ש 14-05-47979-05 ב.מ.נ' ב.מ. – כספית

תמ"ש 16-01-43288-01 ב.מ.נ' ב.מ. – הודעת צד ג'

1 העניינים הכרוכים בפירוד" לרבות "חלוקת הרכוש". בני הזוג ויתרו עוד הדדית במסגרת ההסכם על "כל
2 טענות ומענות מכל סוג" בכל עניין הנוגע בנישואיהם וברכושם (ס' 24).

3 כל אחד מבני הזוג אף התחייב הדדית, בלשון האיש: "בכפוף לקיום התחייבות האשה עפ"י הסכם זה
4 מוותר בזה הבעל על כל טענה ו/או תביעה כספית ו/או קניינית מכל סוג ו/או מין שהוא הן במישרין והן
5 בעקיפין [...] "[הדגשה אינה במקור, א.מ.] (שם).

6 עוד הצהירו בני הזוג הדדית כי הגיעו להסכם מתוך "שיתוף פעולה מלא" וכן כי לדעתם ההסכם "העלה,
7 מיצה ופתר את כל המחלוקות ביניהם לשביעות רצונם המלאה" (ס' 25).

8 רישומן של הערות האזהרה, וכל עוד לא נמחקו, מונע את פירוק השיתוף ורישום הזכויות מכוח ההסכם. 24.

9 וזאת יש לזכור כי רישום ה"א אינה מקנה לזכאי מכוח ההערה כל זכות קניינית או מעין-קניינית בנכס נשוא
10 האזהרה (ר' ה"פ (מחוזי ת"א) 11-09-56478-09 סוויסל השקעות בע"מ נ' אורנה ברוש, "נבר", מיום 15.9.4).

11 בית המשפט העליון הטעים כ "ברגיל, הערת האזהרה אינה מהווה מטרה בפני עצמה אלא שלב חשוב
12 בהליך רכישה של זכות במקרקעין, עד לרישומה של זכות זו במרשם המקרקעין [...] בהקשר זה חשוב
13 להדגיש כי ההגנה הנפרשת באמצעות הערת האזהרה היא כפולה: הערת האזהרה אכן מהווה הצהרה
14 שמטרתה להתריע בפני רוכשים פוטנציאליים מפני עסקאות סותרות, עניין שהדגישו בפנינו המשיבות
15 בהליך דנן; אך יש לה השלכות מעשיות מבחינת הרישום עצמו – היא מונעת רישומן של עסקאות נוגדות"
16 (ע"א 467/14 שרה דול שטינברג נ' חברת לילינבלום 13 בע"מ, "נבר", מיום 15.9.9).

17
18 שיקול הדעת נתון למותב זה על מנת להכריע בגורל הערות האזהרה מכוח סעיף 127(ב) לחוק המקרקעין. 25.

19 לשם כך יש לברר האם מאחורי הערות האזהרה, שנועדו להבטיח זכויותיו של האב מכוח התחייבות של
20 האיש כלפיו, אכן עומד חיוב כלפי האב, והאם אותו חיוב נטען משקף עסקת יסוד בין האב לבין האיש.

דיון והכרעה

21
22 ה"א השניה שנרשמה ביום 19.3.13

23
24 ה"א נרשמה על זכויות האיש בדירת פ"י- "בסך 660,000 ₪". מכאן אנו למדים שה"א זו נרשמה לכאורה על 26.

25 בסיס שטר החוב המיוחס לאיש משנת 2012. כזכור, טוען האיש בתצהירו כי האב "ביקש ממני לחתום על
26 מסמכים שיבטיחו זכויותיו לקבלת החזרים בגין הלוואות בסך 660,000 ₪ שנתן לנו, ואני נענית לכך".

27 מכאן שנענה לכאורה לבקשת אביו, אך הודאה בקיומו של חוב בסך 660,000 ₪ - בית המשפט אינו מוצא
28 בהצהרה זו. שכן בחקירתו סיפר האיש כיצד למד על קיומו של חוב זה בדיעבד בלבד:

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-10-56614-10 ב.מ.נ' ב.מ.ואח' – סעד הצהרתי

תמ"ש 14-05-47979-05 ב.מ.נ' ב.מ. – כספית

תמ"ש 16-01-43288-01 ב.מ.נ' ב.מ. – הודעת צד ג'

- 1 **בסופו של דבר, כשאבא שלי בא והסביר לי, הסכמתי לשוחח עם אבא שלי והוא הסביר לי שמדובר בחוב**
2 **של שנינו שאנחנו חייבים לחלוק בו למרות הסכם הגירושין, הסכמתי ללכת לחתום איתו על ההסכם כדי**
3 **להגיע למצב שט' [האשה, א.מ.] תחזיר לי את החלק שלה בחוב שלנו אליו" (עמ' 77, ש' 14).**
4 **עוד הצהיר האיש, בהקשר לשטר החוב (משנת 2012) כי "אישרתי את החובות כלפי אבא שלי כבר בשנת**
5 **2012 והוא הסכים שלא לרשום את ההתחייבות בפנקסי המקרקעין, כיון שחששתי שתובעת תגלה את**
6 **ההתחייבות שנתתי לו ללא ידיעתה" (ס' 56).**
7 **האיש מאשר אפוא, כי לגרסתו, הוא "אישר" לאביו כי תלויים ועומדים חובות לטובתו על סך של 660,000**
8 **ש, תוך שהוא דואג להסתיר "אישר" זה מן האשה, ואף עולה בידי, באופן תמוה, לשכנע את אביו שלא**
9 **לרשום ה"א על חוב זה, על מנת להסתירו מפני האשה. האיש אף שב ואישר גרסה זו בחקירתו (עמ' 11),**
10 **נשאלת עוד השאלה, כיצד לגרסתו של האיש כעת ובפני מותב זה, הוא "אישר" (גם בשם האשה לשיטתו) חוב**
11 **בסך 660,000 ש' באמצעות חתימה על "מסמכים", בעוד במסגרת התנגדותו, והן במסגרת תביעת 2013, טען**
12 **כי לא ראה את שטר החוב מימיו וכי חתימתו זויפה, ואף הגיש תלונה במשטרה כנגד האב כזכור.**
13 **תשובותיו של האיש בחקירתו שובות לב בפשטותן:**
14 **"ש. [...] שיקרת למשטרה?**
15 **ת. נכון.**
16 **ש. אתה גם טוען בס' 58 לתצהיר השני ששיקרת לעו"ד צ. ז. [שייצג אותו בתביעת 2013, א.מ.]?**
17 **ת. כן.**
18 **ש. אתה טוען בס' 58 ששיקרת לעו"ד ש' [שייצג אותו בהתנגדות]?**
19 **ת. כן" (עמ' 83, ש' 18).**
20 **לטענתו עוד שיקר גם לאשה (עמה היה אותה עת ביחסים טובים) עת כתב לה הודעת טקסט לאחר הפגישה**
21 **עם עו"ד ש': "הוא זייף את החתימה שלי" (סומן ת/10): "גם לט' שיקרת?" והוא משיב "כן" (עמ' 84, ש' 5).**
22
23 **את המהפך בגרסתו ועמדתו, האיש מסביר בגילוי לב, בזו הלשון:**
24 **"ברגע שהסתדרתי עם אבא שלי ונוצר קשר מחודש בינינו והגענו להבנות, היה לו הסכם ביד שמאפשר לו**
25 **ללכת לרשום הערת אזהרה" (עמ' 84, ש' 18). בכך מכוון האיש למהפך בעמדתו במסגרת תביעת 2013 אשר**
26 **הולידה כזכור את הסכם הפשרה 2013.**
27 **במקום אחר מוסיף: "כל אותה תקופה היה לחץ מאוד גדול עליי. נכנסתי למצב שאני במצוקה נפשית,**
28 **מאוד חששתי מהתוצאות של הפעולות. הייתי בתקופה שמאוד חששתי ונכנסתי לחרדה וחששתי ממצב**
29 **שאני אשאר גם בלי נכסים וגם בנתק ממשפחתי בגלל הידיעה על הנטיות המיניות שלי, ובגלל זה הסכמתי**
30 **מתוך אילוץ ללכת לעשות את כל הדברים האלה, שיקרתי כדי 'להציל' את עצמי מהתביעות האלה של אבא**

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 10-13-56614 ב.מ.נ' ב.מ.ואח' – סעד הצהרתי

תמ"ש 14-05-47979 ב.מ.נ' ב.מ. – כספית

תמ"ש 16-01-43288 ב.מ.נ' ב.מ. – הודעת צד ג'

- 1 שלי כי לא חשבתי שיש לי דרך להציל את עצמי מט' [...] הייתי עלול להגיע למצב שהמשפחה שלי מנותקת
2 ממני ברגע שהם ידעו על הנטיות המיניות שלי [...] אם זה היה תלוי בי הסכסוך הזה היה מסתיים לפני
3 שהתחיל ולא היינו כאן". (עמ' 87, ש' 22).
- 4
- 5 העידו בפניי שני עורכי הדין באמצעותם הגיש האיש את ההתנגדות ואת תביעתו. בעדותם סתרו באופן .31
6 ישיר את גרסתו החדשה של האיש.
7 עו"ד א. ש.
- 8 ייצג את האיש בתביעת 1999 (תמ"ש 42710/99). תביעת 1999 נועדה כזכור לבטל את הסכם 1999 והוסכם
9 בפשרת 1999 כי דירת פ' תינתן לאיש ללא שיעבוד. לפי עדותו התביעה והפשרה נולדו על בסיס טענתו
10 המפורשת והבלתי מסויגת של האיש כי הוחתם על ידי האב על מסמך (הסכם 1999) שלא הבין את פשרו (עמ'
11 26, ש' 22). עוד הוסיף העד כי ברקע אותו סכסוך בשנת 1999 עמדו גירושי האב מאשתו (הוריו של האיש)
12 ודאגה של אמו כי אכן יזכה לדירת פ' ללא שיעבוד (עמ' 31, ש' 19).
- 13 עו"ד א. ש. אף ייצג את האיש בהתנגדות בשנת 2013. הוא העיד כי בני הזוג פנו אליו יחדיו לאחר פתיחת .32
14 תיק ההוצל"פ מצד האב והוא המליץ להם על הגשת ההתנגדות ועל הגשת תלונה במשטרה – וכך עשה האיש.
15 האיש סיפר לעו"ד ש', וכך הצהיר, כי חתימתו על שטר החוב זויפה, כמו גם החתימה על המסמך לרישום
16 ה"א (עמ' 26, ש' 16). לדבריו האיש, שאולץ לחתום על המסמכים על ידי האב, כי אינו חב לאביו דבר (עמ'
17 27, ש' 1). את היחסים בין בני הזוג תיאר עו"ד ש' כ"טובים מאוד", הם הגיעו אליו יחדיו, גם לאחר הגירושין
18 (שם, 14).
- 19 מצאתי את עדותו אמינה ונטולת משוא פנים ולא מצאתי בחקירתו הנגדית על מנת לגרוע מעדותו או .33
20 אמינותה. איני מוצאת התכנות לגרסה לפיה עלה בידי האיש להוליך שולל את עו"ד ש', בשני הליכים שונים
21 אשר 4 שנים מפרידות ביניהם, וכשהאישה לצדו. מסופקני עוד אם מאפייני אישיותו של האיש כפי שהוא
22 מעיד על עצמו, וכפי שהתרשם ממנו בית המשפט, מתיישבים עם גרסה כגון זו.
- 23
- 24 עו"ד צ. ז. .34
- 25 ייצג את האיש בתביעת 2013 נגד האב (במקביל להגשת ההתנגדות). לדבריו ייעץ תחילה לאשה, אשר סברה
26 כי האיש מבקש לסכל ההסכם וחתם על שטר החוב. לעדותו, לאחר מספר ימים, הופיעו בני הזוג יחדיו,
27 והאיש טען כי אביו זייף חתימתו על שטר החוב, ואף רשם ה"א מכוח הסכם ישן (עמ' 33, ש' 21 ואילך).
28 להתרשמותו, "היתה מערכת יחסים מאוד קשה בין נ' [האיש] לאבא שלו. נ' לקח את זה בצורה קשה את
29 הדברים שאבא שלו עשה לו, הוא גם היה בהליכי גירושין שזה קשה בפני עצמו, אבל הדברים שנעשו מאוד
30 קשים, הוא לא היה מוכן לזה והיה בהלם שזה קרה אבל התברר בסופו של יום שבאמת זויפה החתימה

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-10-56614 ב.מ.נ' ב.מ.ואח' – סעד הצהרתי

תמ"ש 14-05-47979 ב.מ.נ' ב.מ. – כספית

תמ"ש 16-01-43288 ב.מ.נ' ב.מ. – הודעת צד ג'

- 1 שלו על ידי אביו" (עמ' 34, ש' 11). בסופו של יום, להסכם הפשרה עם האב הגיע האיש בלעדיו וללא ייצוג
2 (עמ' 37, ש' 22).
- 3 גם עדות זו אמינה עלי ומתיישבת עם רצף האירועים וסדר התרחשותם כפי שעולה מתיק זה. לא מצאתי
4 בחקירה הנגדית כדי לסתור עדות זו. גם לעניין זה, ספק רב בעיני אם יש ממש בגרסה לפיה עלה בידי האיש
5 להוליך שולל את עו"ד ז' ואם יש בידי את החוסן הנפשי לעשות כן.
6
- 7 **לסיכום גרסת האיש, הוא מתכחש לכל טענותיו בעבר.** שיקר לדבריו בכל שטען לגביו בעבר. הוא "אישר"
8 לאביו בדיעבד כי אביו זכאי לכספים מבני הזוג, והוא אף עשה כן בשם אשתו, מבלי ליידעה ותוך הסתרת
9 ה"אישור" מפניה. כאשר מצא עצמו עומד בפני בחירה בין קיום ההסכם עם מי שהיתה אשתו, לבין קבלה על
10 ידי אביו – בחר באחרון. אלמלא עשה כן, היה מוצא עצמו מנותק ממשפחתו. כוחות חזקים ממנו הביאו אותו
11 לאולם בית המשפט. אם היתה לו יד בדבר, התביעות לא היו באות אל העולם.
- 12 לא מצאתי לתת אמון בגרסת האיש, ולאחר שמיעת הצדדים, לא מצאתי בסיס להיתכנותה בנסיבות העניין.
13 מצאתי כי האמת מצויה בגרסת האשה, אותה מצאתי אמינה ועקבית. כשם שאישרו עורכי הדין שייצגו את
14 האיש, בני הזוג הוסיפו להיות ביחסים טובים גם לאחר שהתגרשו, ברוח טובה על רקע נטייתו המינית של
15 האיש. האשה הציגה העתקים מתכתובת בין הצדדים באמצעות הטלפון (סומן 8/ת; 10/ת). אי אפשר לטעות
16 בגילויי הקרבה בין בני הזוג כפי שמשקפים מהתכתובת **המאוחרת** לגירושין. האיש לא הכחיש שהכיר
17 לאשה את בן-זוגו, שהאשה ארחה את השניים לראש השנה ושהם יצאו לטייל יחדיו עם האשה והילדים (ר'
18 צילום 9/ת). אי אפשר לקבל את גרסת האיש לפיה לא היה בדברים אלא מצג שווא ושמחת לפני השטח
19 האשה סחטה אותו על רקע נטייתו המינית. שוכנעתי שאין אמת בגרסה זו **ושיש בה מידה ניכרת של כפיות**
20 **טובה מצד האיש.** אם היתה נפש חיה ששמרה על סודו הכמוס של האיש, במשך 10 השנים האחרונות
21 לנישואיהם - היתה זו האשה. היא אף היתה היחידה ששמשה לו משענת ומחסה מפני התוקפנות שספג מאביו
22 – לפני ואחרי הגירושין.
23
- 24 האמת משתקפת עוד מתוך חקירתו של האיש את האשה:
25 "אתה לא זוכר כמה טלפונים היית מקבל מש' [האח] שצורח עליך וגם אבא שלך והיית מזועזע מכל שיחה
26 ואני הייתי צריכה להרגיע אותך [...] בתור סנקציה החליט לא לממן לך את הלימודים, לכן לקחנו הלוואה
27 [...] כשהשתחררת מהצבא ברחת מהבית כי לא היית מסוגל להיות איתם, אתה פחדת מהם, אני הייתי
28 בוכה על בסיס יומי ושואלת אותך מתי זה יגמר" (עמ' 69, ש' 27).
29 ובמקום אחר:

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-10-56614 ב.מ.נ' ב.מ.ואח' – סעד הצהרתי

תמ"ש 14-05-47979 ב.מ.נ' ב.מ. – כספית

תמ"ש 16-01-43288 ב.מ.נ' ב.מ. – הודעת צד ג'

- 1 "הייתי עם הסוד שלך לגמרי. שברת לי את העולם שלי, הייתי צריכה להרחיב את הלב שלי [...]. אמרתי
- 2 לך שחיים פעם אחת ותצא ותחיה את החיים שלך, שנשמור על משפחה שלנו ויצאת וקבעת דייטים ואני
- 3 הרבה הייתי בוכה" (עמ' 72, ש' 17).
- 4 על היחסים לאחר הגירושין העידה האשה כך : .38
- 5 "ש. למרות הקושי קבלת יפה את בן הזוג שלי?
- 6 ת. אחרי שהיה פסק דין רבני, אמרת לי שהגיע הזמן שאכיר את בן הזוג שלך והסכמתי. הוא הזמין אותנו
- 7 באותו ערב והרגשתי כמו אמא שמציגים לה כלה וקיבלתי אותו מאוד יפה וחיבבתי אותו ואחלה של בחור.
- 8 יצאנו לטיולים יחד" (שם, ש' 24).
- 9 עוד העידה על אותה נקודה בזמן, בה האיש הפנה לה עורף :
- 10 "נלחמת כמה שיכולת ולאחר מכן קבלת טלפונים מאבא שלך שאמר שאם לא תעשה מה שיגיד הוא ימכור
- 11 דירה וישתמש בכסף כדי להתנקם בך ושמצידו ותאבד ואני אמרתי לך שתודיע בעבודה שאתה מפסיק
- 12 לעבוד ואני באה לקחת אותך אלי, אתה אמרת לי בטלפון שאתה פעם ראשונה מרגיש שאתה לא יכול לחיות
- 13 והקול שלך רעד. אתה הגעת אלי, אני לא הסכמתי שתלך לדירה שלך ונשארת אצלי בבית עד שוידאתי שיש
- 14 איתך מישהו" (עמ' 73, ש' 7).
- 15 הנסיבות מלמדות אפוא כי האיש אמר אמת במסגרת ההתנגדות ותביעת 2013, וייחס לאביו בפה מלא את .39
- 16 שהאשה מייחסת לאב בהליך דן.
- 17 לא למותר להוסיף כי לגופן של ההלוואות הנטענות, אמצו הנתבעים שימוש במושגי שסתום שאין בהם לשפוך .40
- 18 אור על קיומו של "חוב", על מקור החוב, מועד יצירתו והתנאים להיווצרותו – ולהשבתו. לא נעלם מעיני בית
- 19 המשפט שהאיש נמנע מלטעון באופן פוזיטיבי לקיומם של חובות כלפי האב והקפיד לומר כי "איש" את
- 20 החובות הנטענים – מושג אותו אימץ גם אביו באופן התנסחותו. **באותה נשימה נמנע האיש מלציין כי חתם**
- 21 **על שטר החוב – עליו כפי הנראה לא חתם – כי אם על "מסמכים"**.
- 22 לא למותר להוסיף, כי אין בגרסת האיש אף כדי ללמד על זיקה בין האשה לבין הלוואת נטענות אלה. לשאלת .41
- 23 בית המשפט השיב האיש :
- 24 "אנחנו לוונו כספים מאבא שלי, אני מאמין שהיא הסכימה להחזר החובות" (עמ' 84, ש' 24).
- 25 תשובה כגון זו אינה יכולה לעמוד או ללמד על חבות מצד האשה להשבת "חובות" וספק רב בעיני אם האיש
- 26 אכן עומד מאחורי תשובה רפה זו.
- 27

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 56614-10-13 ב.מ.נ' ב.מ.ואח' – סעד הצהרתי

תמ"ש 47979-05-14 ב.מ.נ' ב.מ. – כספית

תמ"ש 43288-01-16 ב.מ.נ' ב.מ. – הודעת צד ג'

- 1 למותר לציין עוד כי הדין, כמו גם בתי המשפט, אינם רואים בעין יפה שימושו של בעל דין בטענות עובדתיות
2 חלופיות, ואין חולק כי המהפך בגרסת האיש אינו יכול להתקבל כעניין של מה בכך. דינן של טענות האיש
3 במסגרת הליך זה נדרשות להיענות בהשתק שיפוטי ודינן להדחות אף מטעם זה.
- 4 **דוקטרינת ההשתק השיפוטי** צמחה תחילה בהקשר להעלאת טענות סותרות בידי בעל דין (ע"א 513/89
5 **Interlego נ' Exin-Line**, מח (4) 133, מיום 9.6.1994) - בין אם במסגרת כתבי טענות (ר' **תקנה 72(א) לתקנות**
6 **סדר הדין האזרחי, התשמ"ד – 1984**) ובין אם בא הדבר לידי ביטוי בשני הליכים שונים ונפרדים. לימים
7 פותחה הדוקטרינה ופריסתה על הדין הורחבה, לאמור כי תחולתה אינה מוגבלת להתמודדות עם טענות
8 עובדתיות סותרות בלבד, אלא גם לשם "חסימת בעל דין מהעלאת טענות מסוימות בהליך שיפוטי, אפילו
9 מוצדקות הן לגופן, בשל התנהגותו בהקשר לסוגיה הנדונה שדבק בה פגם" (רע"א 3640/03 **יקיר הדקל נ'**
10 **שוקי דקל**, "נבו", מיום 16.12.07). בתוך כך, התחזקה הזיקה המשפטית בין דוקטרינת ההשתק השיפוטי
11 לבין עקרון תום הלב.
- 12 במקום אחר ציינתי כי "נקודת המשען לשימוש בדוקטרינה, עברה מאיתור טענות עובדתיות סותרות
13 ומדרישה לקיומה של טובת הנאה שצמחה לטוען מטענותו המקורית, תוך שינוי מצבו של הצד האחר לרעה,
14 לבחינת התנהלות 'שדבק בה פגם' כאמור מצד המושתק" (תמ"ש 51115-01-17 א.כ.נ' מ.ז., "נבו", מיום
15 28.10.18).
- 16 על התמורות בדוקטרינת ההשתק השיפוטי ועל שיקולי המדיניות במישור הציבורי עיין עוד:
17 • רע"א 4224/04 בית ששון בע"מ נ' שיכון עובדים והשקעות בע"מ, "נבו", מיום 8.3.05;
18 • ע"א 1445/11 מרטינז נ' רילוב ואח', "נבו", מיום 25.11.12;
19 • ת"א (ת"א) 25367-12-13 א.מ. יוקה בע"מ נ' ולנטין יודשקין, "נבו", מיום 25.6.14;
20 • עמ"ש (ב"ש) 5260-02-18 ג.א.צ.נ' י.צ., "נבו", מיום 28.6.18.
- 21 על בסיס דוקטרינה זו, ומתוקף קביעותי לעיל, אני מוסיפה ודוחה את טענות האיש בפני העומדות בניגוד
22 מובהק ומתריס לטענותיו בעבר כפי שפורט באריכות.
- 23
- 24 **גרסתו של האב בחקירתו לגבי שטר החוב**, ככל שירד בית המשפט לסוף דעתו, סותרת את הגולל על כל
25 אפשרות כי שטר החוב משקף התחייבות כלשהי בעולם המעשה – מקל וחומר התחייבות שנטלה האשה.
26 כזכור, בתצהירו טען כי ה"א נרשמו על בסיס חובות הבן בלבד: "נרשמו על סמך התחייבות כספית שנתן לי
27 בני נ' בשנת 2012 והן נרשמו על חלקו בכל אחד מהנכסים" (ס' 99).
- 28 לגרסת האב בחקירתו, בעוד בנו "הסכים" אתו לבסוף כי אכן בני הזוג חייבים לו כסף, האשה כפרה בכך
29 בתוקף, ומשום כך לא נותרה לו ברירה אלא לפעול נגדה. כך ממש בזו הלשון:

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-10-56614 ב.מ.נ' ב.מ.ואח' – סעד הצהרתי

תמ"ש 14-05-47979 ב.מ.נ' ב.מ. – כספית

תמ"ש 16-01-43288 ב.מ.נ' ב.מ. – הודעת צד ג'

- 1 "נ' [האיש] הסכים איתי על כל החובות שנתתי להם [...] היא אמרה לא חייבת לך שום דבר והיא צעקה
2 על נ' [...] נ' בא אלי ואמר אני מכיר בחובות שלך, אשלם לך את כל החובות ואמרת טוב – אני אעשה
3 על החלק של ט"ו" [האשה] (עמ' 90, ש' 7).
- 4 כבר מגרסת האב עד הנה, נעלה מכל ספק כי החוב הנתען לא נולד בזמן אמת, כי אם בדיעבד, לאחר שהאב
5 "הסביר" והאיש "הסכים". רק האשה כך נמצא, מיאנה להבין.
- 6 לעניין שטר החוב – ראייה מרכזית בגרסת האב ובבחינת ראייה בכתב - העיד האב כך :
7 "ש. אני מבינה שכשאתה טוען לחוב של 660,000 ₪ אתה התכוונת לחוב הזה [שטר החוב, א.מ.]?
8 ת. זה לא קריא. החתימה לא שלי. של נ"ו" (עמ' 92, ש' 6).
- 9 מעבר לדלות הפרטים אותם משתף האב בהקשר למהותו של שטר החוב, האב אינו יודע לספר כיצד נרשמה
10 ה"א מכוח שטר החוב: "זה לא אני רשמתי, הבאתי את זה לעו"ד" (עמ' 91, ש' 16).
- 11 עוד העיד האב בזו הלשון: "[...] פניתי לעו"ד ואמרתי לו תעשה ה"א על המסמך התקף יותר כי הראשון
12 היה באמת מבוטל [הסכם 1999 שבוטל] ראיתי את זה, חשבתי ועשיתי. עשיתי כדי שהיא לא תוכל להבריח
13 ולמכור את הדירה. העיקר שלא תבריח נכסים עד שלא יהיה משפט ותחזיר לי את הכסף. היא גזלה אותי"
14 (עמ' 91, ש' 26)
- 15 בדבריו אלה לכאורה מודה האב שאת ה"א הראשונה (בסך \$ 180,000) רשם מכוח הסכם 1999 – הסכם אשר
16 בוטל במפורש ונקבע בפשרת 1999 שאין כל חוב הרובץ על כתפי האיש ושדירת פ' נתונה לו נקיה משעבוד (עמ'
17 91, ש' 26). תשובותיו בחקירה מתקשות להפיג חשד זה :
- 18 "נתתי לרשם את כל הפתק הזה [קרי את הסכם 1999 וכן את פשרת 1999], הוא הסתכל על הדף הראשון.
19 הרשם רשם לי. אני בכלל רציתי להביא לו מסמך אחר. אח"כ הוא רשם ה"א גם על הדף השני. לאחר
20 מכן. לאחר כמה ימים" (עמ' 91, ש' 9).
- 21 או לפי גרסה אחרת, לשאלה כיצד פקיד הרישום רשם ה"א על בסיס הסכם שבוטל, השיב:
22 "הלכתי לרשם והסברתי לו ואמרתי לו שיש אצלי גזל, דיברתי עם הרשם, כמעט כמו חבר שלי, באותו
23 זמן הסברתי לו למה אני עושה את זה, אני רוצה להבטיח נכסים כי חייבים לי כסף" (עמ' 91, ש' 1).
- 24 בית המשפט מוצא כי המסקנה המסתברת מגרסת האב היא כי הגיש את הבקשה לרישום ה"א הראשונה
25 על בסיס הסכם 1999, כשהוא משמיט את פשרת 1999 ומסתיר את העובדה כי מהסכם 1999 ניטל תוקפו.
26
- 27 יושם אל לב כי בית המשפט לא זכה להסבר בדבר מקור הסכום הנקוב בסך 660,000 ₪ נשוא שטר החוב, או
28 דרך חישובו ועבור מה הלווה האב לכאורה סכומים המצטברים בשיעור זה – לאיש או לבני הזוג. עיון בטענות
29 הצדדים מגלה שגרסת האב נפתחת בהערת אגב בתצהירו (סומן 5/5) – בזו הלשון :

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-10-56614 ב.מ.נ' ב.מ.ואח' – סעד הצהרתי
תמ"ש 14-05-47979 ב.מ.נ' ב.מ. – כספית
תמ"ש 16-01-43288 ב.מ.נ' ב.מ. – הודעת צד ג'

- 1 "כאן המקום לציין, כי בעת עריכת החישובים בחודש יולי 2012, הערכנו נ' [האיש] ואני כי סכום
2 ההלוואות מגיע לכדי 660,000 ₪ שהנו סכום הקרן של החובות, ומבלי לקחת בחשבון את הרווח שמגיע
3 לי בעד הדירה ברח' ה', שמבחינה חוזית אני בעל זכויות ב 77.8% ממנה, והכל כפי שיפורט בהמשך"
4 (ס' 19).
- 5 51. אמנם בשלהי תצהירו (ס' 96) מונה האב את הסכום הכולל להשבתו הוא זכאי לשיטתו מהאשה, 664,600
6 ₪. למרבה הנוחות, מוצא האב מתאם בין סכום ההשבה הכולל המגיע לו מן האשה, לבין סכום שטר החוב
7 (ס' 97). אלא שקשה לתת אמון בתחשיב האמור.
- 8 האב מעמיד כחלק הארי של החוב, סך של 544,600 (ס' 96.3) השווה ערך לשיטתו ל 77.8% מהדירה בה', אשר
9 שוויה לטענתו 1,400,000 ₪. אלא שהאב עצמו, ולא אחר, הוא שהצהיר כי סכום שטר החוב של 660,000 ₪
10 הוא "מבלי לקחת בחשבון את הרווח שמגיע לי בעד הדירה ברח' ה', שמבחינה חוזית אני בעל זכויות ב
11 77.8% ממנה".
- 12 52. מתצהירו של האיש ומחקירתו הנגדית, שוכנעתי שהאיש לא חשב בזמן אמת ולאורך חיי הנישואין שהוא חב
13 לאביו פרוטה בעד "הלוואה" כלשהי. לאחר שהאב "הסביר" לו בדיעבד שמעשה הכספים אותם העניק לבני
14 הזוג בעבר היו בבחינת "הלוואה", הרי כי השניים "העריכו" גובה החוב והאיש "אישר" אותו באמצעות
15 חתימה על "מסמכים". זו כאמור המסקנה המתבקשת מעדות האב והאיש. בחקירתו הנגדית ביקש האיש,
16 שוב, להסביר את המהפך בעמדותיו כלפי האב, והשיב:
- 17 "בגדול מה שקרה בעקבות הדרישות של אבא שלי, בעקבות המצב שנקלעתי אליו בין אבא שלי
18 לגרושתי, והתחושה שאני נמצא באיזושהו מילכוד, הייתי בתחושה שאני עלול לאבד גם רכוש ואולי גם
19 משפחה אם הסכסוך הזה יתקדם לרמה של בימ"ש ואם נגיע למצב בו נודע לכל הנוגעים בדבר על
20 הנטיות המיניויות שלי. באותו זמן אבא שלי לא ידע על זה ולא ידעתי איך הוא יגיב ויש הורים שמתנכרים
21 לילדים ומנשלים אותם" (עמ' 73, שי' 17; ור' עוד עדות האיש שהובאה לעיל בעמ' 87, שי' 22).
- 22
- 23 53. שוכנעתי, בין השאר מעדות האיש עצמו, כי אותה העת שלאחר אישור ההסכם וגילוי דבר ההסכם על ידי
24 האב, האיש לא היה ב"מצב צבירה" של "הסכמה", מלשון "consent", ביחסיו מול האב, כי אם במצב צבירה
25 של "קבלה" מלשון "acceptance". האיש היה נכון לקבל על עצמו כל "הסכמה" אליה יגיע עם אביו וככל
26 שיהיה בה להניח את דעתו של האב.
- 27 בחקירתה של האשה, נשאלה על ידי האיש (שייצג עצמו ובהר לחקור האשה בעצמו):
28 "ש. את זוכרת בהתחלה שאני כן ניסיתי לשכנע אותו למחוק את הערת האזהרה?
29 ת. כי ידעת שהן לא מוצדקות.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 10-13-56614 ב.מ.נ' ב.מ.ואח' – סעד הצהרתי

תמ"ש 14-05-47979 ב.מ.נ' ב.מ. – כספית

תמ"ש 16-01-43288 ב.מ.נ' ב.מ. – הודעת צד ג'

- 1 ש. ניסיתי והוא לא הסכים איתי וראית שהוא לא נרתע גם לאחר שהגשתי תלונה נגדו במשטרה אז למה
2 את טוענת שאני יכול לעשות את זה אם מצד אחד הוא מאיים עלי? (עמ' 72, ש' 24).
- 3
- 4 54. שוכנעתי אפוא שגם האיש לא סבר שהוא או בני הזוג חייבים דבר וחצי דבר לאב, אלא שמתוך חששו
5 להתעמת עם אביו לדבריו, בחר ביודעין לאשר לאב קיומם של חובות שהוא לא האמין אף לרגע בקיומם.
6 שוכנעתי שה"חובות" נשוא ה"א הראשונה והשניה הם בבחינת חובות למראית עין, שנולדו בדיעבד תוך
7 שיתוף פעולה או עצימת עיניים מצד האיש, ואין כל בסיס כספי ו/או חוזי או כל עסקת יסוד העומדים
8 מאחורי ה"א אלה, ודינן אפוא להמחק.
- 9
- 10 ה"א השלישית מיום 30.10.13 על בית המגורים בXXXXX
- 11 55. זו כזכור נרשמה על זכויות האיש (מחצית) "בהתאם להסכם". המדובר בהסכם הפשרה 2013 (סומן ת/11).
12 כל שמצא לנכון האיש להצהיר בהקשר זה הוא כי הגיע להסדר כספי עם אביו, ו"על חשבון" החוב שלו כבר
13 השיב לאביו כספים (ס' 59 לתצהיר נ/4). לדבריו "הסכם הפשרה מיום 16.10.13 מהווה חלק מההסכמות
14 אליהן הגעתי עם אבא שלי" (ס' 63). בתצהירו המוקדם (סומן נ/3) מטעים האיש כי "לאחר שנודע לגרושתי
15 שהגעתי לפשרה עם אבני, הגישה נגדי תביעת לאכיפת הסכם הגירושין ברבנות, למרות שהיה ברור כי לא
16 ניתן לבצע את ההסכם עד להסדרת חובותינו עם אבני" (ס' 14). עוד משתף האיש שלאחר שהתפשר עם אביו,
17 מצא מזור מהדחק הנפשי: "מצבי הנפשי השתפר, התחלתי לחזור לעצמי, והתקפי החרדה פחתו עד
18 שנעלמו לחלוטין" (ס' 13).
- 19 56. לגישתו של האיש אפוא, ההסכם לא מנע ממנו להתחייב לאחריו כלפי אביו, גם בשם האישה וללא ידיעתה,
20 וכחלק מההסכמות אליהן הגיע לשמחתו עם אביו, להתיר לו להטיל שעבודים על הנכסים נשוא ההסכם.
21 "ברור" הוא מבחינתו שכבודו של ההסכם אמנם במקומו מונח, אך תואיל האשה להמתין עד שאביו יקבל
22 את המגיע לו – חובות "משותפים" שזכרם לא בא בהסכם.
23 לא למותר להזכיר שלפי הסכם הפשרה 2013, עניינו (לפי ה"הואיל" השני) הוא זה: "מחלוקות שונות בענייני
24 רכוש, בין היתר באשר לחובות כספיים שהצטברו לטובת [האב] במהלך תקופת נישואיו של [האיש] עם
25 [האשה], בין השנים 2002-2012 מחמת כספים ש[האב] הלווה ל[איש] ול[אשה]".
26 האשה הפכה בעל-כורחה ובלי ידיעתה לחלק מהפשרה, שמכוחה זכויות האיש בדירת פ- הנתונות לאשה
27 לפי ההסכם – יוותרו בידיו, ועל "זכויותיו" אלה ירשום אביו ה"א.
- 28 57. בכל הכבוד הראוי, וגם אם מותב זה יגייס מלוא אהדתו לטובת האיש, אין באותו הסכם אליו הגיעו האיש
29 ואביו כדי להקים יש מאיין חובות כלפי האב, כל שכן חובות "משותפים". גם העובדה כי פשרת 2013 קיבלה
30 תוקף של פסק דין, אין בכוחה להקים יש מאיין "חובות" כגון אלה ואינה יכולה לרפא העובדה שלא הוכח

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-10-56614 ב.מ.נ' ב.מ.ואח' – סעד הצהרתי

תמ"ש 14-05-47979 ב.מ.נ' ב.מ. – כספית

תמ"ש 16-01-43288 ב.מ.נ' ב.מ. – הודעת צד ג'

- 1 כל חוב כלפי האב, אלא "אישור" בדיעבד מצד האיש בלבד לגבי הלוואות אמורפיות – שלא האיש ולא אביו
2 מסוגלים להסביר מקורם ובסיס התהוותם.
3 האיש העיד לפניי במידה רבה של שכנוע עצמי שאין לשיטתו כל קושי בסיכול ההסכם, וההיררכיה מבחינתו
4 ברורה:
- 5 **"עד לסיום ההליכים אכן, ברגע שיסתיימו ההליכים כאן בהתאם לפס"ד נוכל לעשות את כל ההעברות**
6 **ולקיים את הסכם הגירושין"** (עמ' 75, ש' 5); **"לא ניתן לבצע את פסק הדין ברבני"** (שם, ש' 8); **"כי יש**
7 **חובות נגד הדירה. אני לא יכול לבצע את זה"** (שם, ש' 13).
- 8 58. יקבע עוד כעניין שבעובדה שמי מן הצדדים לתיק בבימ"ש השלום (שאושר אף על ידי שופט משפחה) לא גילה
9 לבית המשפט אותה העת כי הסכם הפרשה המהודר אליו הגיעו הצדדים הניצים, נוגע לנכסים אשר כבר ניתן
10 לגביהם פסק דין לפירוק שיתוף - מכוח הסכם מהודר לא פחות אליו הגיעו בני הזוג.
11 לא זו בלבד, אלא שהוכח כי איש לא יידע את האישה על הפרשה החגיגית:
12 **"ש. [...] ט' [האשה] ידעה בכלל על ההסכם שהלכת עם אבא שלך איתו לבימ"ש השלום?**
13 **ת. היא לא ידעה עליו.**
- 14 **ש. בימ"ש שלום ידע שחתמתם על הסכם ברבני, הודעתם לו?**
15 **ת. אני בעצמי לא הודעתי"** (עמ' 76, ש' 3).
- 16 59. **גם האב ידע היטב על קיומו של ההסכם בין בני הזוג** (עמ' 92, ש' 22). משנשאל האם יידע את בית המשפט
17 על דבר ההסכם, השיב **"אני לא הלכתי, עו"ד הלך בלעדי", "לא חשבתי בכלל על זה"** (עמ' 93, ש' 15 ואילך).
18 לשון אחר, שלא זו בלבד שהאיש והאב הגישו לאישור בית המשפט הסכם פשרה המתעלם כליל מפסק דין
19 חלוט בעניין הנכסים, אלא שאף לא התיימרו ליידע את בית המשפט בדבר הסכם הגירושין. ובל נשכח כי
20 **גם הסכם פשרה זה נעשה מאחורי גבה של האישה באופן מודע ומכוון.**
- 21 60. אני קובעת אפוא כי פשרת 2013 אינה משקפת או מעגנת חוב שהיה תלוי ועומד בעולם המעשה, ואינה יכולה
22 לשמש תשתית לרישום ה"א. פשרה זו זכתה לתוקפה החוקי והפכה אכיפה מתוך הטעיית בית המשפט. גם
23 העובדה שהאיש קיבל על עצמו בהכנעה לשעבד את "נכסיו" (עליהם ויתר בהסכם) לטובת אביו, והתיימר
24 לעשות כן גם בשם האישה, אין בה די לרישום ה"א או על מנת למנוע את פירוק השיתוף לפי ההסכם וממילא
25 כדי לרפא העובדה כי האיש ויתר על זכויות בדירת פ' ובבית הצדדים בהסכם שקיבל תוקף פסק דין.
26 שוכנעתי שגם הסכם פשרה 2013 נולד מתוך אישור בדיעבד מצד האיש של חובות, שהוא לא האמין בקיומם.
27 הוא נאלץ לדבריו לחתום על מסמכים ו"לאשר" בדיעבד חובות שלא היו ולא נבראו בזמן אמת כדי לרצות
28 את אביו. כך האמין שיוטב לו, ולדבריו אכן הוטב לו – אלא שעשה כן על גבה של האשה ומתוך מודעות
29 מלאה לתוצאות הקשות שיניבו מעשיו.
- 30

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 56614-10-13 ב.מ.נ' ב.מ.ואח' – סעד הצהרתי

תמ"ש 47979-05-14 ב.מ.נ' ב.מ. – כספית

תמ"ש 43288-01-16 ב.מ.נ' ב.מ. – הודעת צד ג'

- 1 נוסף כי גם לעניין פשרת 2013, ניתן ללמוד רבות מחקירת האיש את האשה בחקירתה הנגדית: .61
- 2 "ש. ציפית שאני אכסה את החוב להורים שלך, לבנק ועכשיו גם לאבא שלי?
- 3 ת. אין שום חובות. הוא החתים אותך על מסמכים ואתה חתמת לו. הצהרת בתצהיר שלך והלכת לאבא שלך
- 4 וחתמת לו על המסמכים.
- 5 ש. הוא טוען שיש חובות, את טוענת שאני צריך לשלם אותם לבד כמו ששילמתי לבנק ולהורים שלך.
- 6 ת. אני לא חתומה על שום הלוואה ושום חוב. אתה הלכת בדיעבד לטובת הבלגן שקורה פה, החלטת לשים
- 7 את בטחונך באבא שלך וחתמת על חובות שאתה לא חב לו כולל בהסכם פשרה הפיקטיבי שהשארתי תיק
- 8 של הוצל"פ פתוח על 660,000 ₪ שמעולם לא היית חייב לו והצהרת עליו שנעשה בחתימה מזוייפת. ניתן
- 9 לראות את שוני בחתימות. אפשר לראות שהסכם פשרה הזה כולו לרעתך, הסכום הזה בסך 660,000 ₪,
- 10 מעבר חצי [דירת פ'] לש' [האב], חוץ מזה מאפשר לו להשאיר או לרשום ה"א נוספות שכמובן נרשמו רק
- 11 על הנכסים שלי. בכל מקום התלוננת והצהרת עליו כשטר מזוייף ועכשיו אתה מדבר איתי על חובות
- 12 שאמרת שאתה לא חייב ועכשיו אבא שלך תבע אותי על מיליון ₪ כאילו שנינו לקחנו ממנו מיליון שקל
- 13 שאתה אמרת שעל 660,000 הוא זייף חתימה. כל השנים שהיינו נשואים ולא החזרנו לו את החוב הראשון,
- 14 הצלחנו לצבור חובות של 2 מיליון?" (עמ' 71, ש' 20 ואילך).
- 15 בית המשפט שוכנע אפוא, שגם ה"א השלישית על בית המגורים נולדה בחטא ואינה משקפת אלא חוב .62
- 16 למראית עין, אשר נולד בדיעבד ללא ידיעתה של האשה – לא בזמן אמת ולא בדיעבד עם אישור הסכם
- 17 פשרה 2013.
- 18
- 19 **סיכום לתביעת האשה – תמ"ש 56614-10-13**
- 20 מכל הטעמים המנויים לעיל שוכנע בית המשפט כי מאחורי הערות האזהרה שנרשמו על ידי האב על זכויות .63
- 21 האיש בנכסים נשוא ההסכם, לא עומדים חוב או התחייבות כלשהם כלפי האב, כי אם חובות למראית עין, שנולדו ללא ידיעתה האשה. יתירה מכך, בית המשפט שוכנע שלשם רישום ה"א השניה הציג האב בפני רשם
- 22 המקרקעין, למצער מידע חלקי בנוגע לחוב נשוא ה"א. בהקשר לה"א השלישית, אין בהסכם פשרה 2013, פרי
- 23 הטעיית בית המשפט, כדי לגבור או לאיין את הסכם הגירושין, שהוסתר מבית המשפט ומרשם המקרקעין.
- 24
- 25 יפים דברי כבוד השופט מנחם אלון מקדמת דנא, בזו הלשון: .64
- 26 "אין החוק האמור קובע דבר באשר לאפשרות מחיקת הערה כזו, ועילות המקרקעין, וביניהן מנוייה 'עילת
- 27 ההערה בטלה' (סעיף 132(א)(2)), והוא המקרה שלפנינו" (ע"א 3/78 ראובן וינברנד נ' מירטל הדסה
- 28 רוקמן, פ"ד לג (2) 359, 363; ר' עוד ע"א 37/86 משה לוי נ' יצחק יחזקאל שרמן, פ"ד מד(4) 446).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-10-56614 ב.מ.נ' ב.מ.ואח' – סעד הצהרתי

תמ"ש 14-05-47979 ב.מ.נ' ב.מ. – כספית

תמ"ש 16-01-43288 ב.מ.נ' ב.מ. – הודעת צד ג'

65. נקבע אפוא כי לא הוכח כל חוב או עילה ברקע הערות האזהרה, והן נרשמו כך ביודעין על ידי האב, ולכל הפחות תוך עצימת עיניים מצד האיש. דינן בטלות אפוא, ובית המשפט מורה בזאת על מחיקתן.

תביעה כספית מטעם האב - תמ"ש 14-05-47979

66. טענות האב

א. בתצהירו (סומן נ/5) טוען האב כי העניק לבני הזוג סכומי כסף כ"הלוואות", ואף מוסיף כי "בשנת 2012 התגלע ויכוח נוקב ביני לבין גרושתי, ולכן דרשתי מבני לחתום על מסמכים שיבטיחו את זכויותיי לקבלת החזרים בגין ההלוואות שנתתי לו ולגרושתו, והוא נענה לדרישותי" (ס' 13). מפאת חשש בנו שהאשה "תגלה את ההתחייבות שנתן לי ללא ידיעתה", הסכים לא "לרשום" את ההתחייבות (ס' 15). בתצהירו פירט בדבר ההלוואות הנטענות (ס' 20, 24) אשר האשה חבה בהשבתן, ואלה הן בתמצית.

1. מחצית הלוואה בסך 150,000 ₪ לשם שיפוץ בית המגורים שניטלה בשנת 2003;

2. מחצית הלוואה בסך 58,000 ₪ לשם רכישת מכונה להסרת שיער שניטלה בשנת 2010;

3. מחצית הלוואה בסך 100,000 ₪ לרכישת רכב שניטלה בשנת 2004;

4. מחצית הלוואה בסך 32,000 ₪ לבניית פרגולה בבית המגורים, שניטלה בשנת 2010;

5. סך של 360,000 ₪ המהווה מחצית שוויה של דירת פ' לה זכאי האב לטענתו מכוח פשרת 2013;

6. סך של 544,666 ₪, המהווה מחצית משוויה של דירת ה'.

ב. האיש טוען בתצהירו (סומן נ/4) כי האב "תמיד נתן לנו הלוואות מתוך אמון הדדי כי שכאשר תגיע העת והוא יזדקק לעזרה כספית, אנו נחזיר לו את הכספים" (ס' 20). הוא מוסיף ש"בנוגע לכל אחת מההלוואות", ידעה האשה כי המדובר בהלוואה (ס' 22). בניגוד לטענותיו אלה, בתצהירו המוקדם (סומן נ/5) הצהיר כי "בכל פעם שאבי הלווה לנו סכום גדול, דאג להחתיים אותנו על מסמך כלשהו" (ס' 22); ובמקום אחר, "אבי נהג להחתיים אותנו מאז ומתמיד בכל ביצוע עסקה שבה היינו מעורבים" (ס' 25). הוא מוסיף שבעקבות ויכוח בשנת 2012, האב "פנה אלינו ודרש כי נחתום לו על מסמך שמרכז את כל חובותינו אליו. גרושתי סרבה אך אני הסכמתי [...]" (ס' 24).

67. ביום 16.8.16 הכריע בית המשפט בטענות הסף וההתיישנות שהעלתה האישה כלפי תביעת האב. נקבע כי

הטענות כלפי ההלוואה לעניין הרכב התיישנו. כך גם לגבי ההלוואה הנטענת בגין רכישת מכשיר להסרת

שיער. באשר להלוואה הנטענת עבור רכישת דירת פ' נקבע כי הסכם פשרה 1999 הוא בבחינת מעשה בית דין

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 56614-10-13 ב.מ.נ' ב.מ.ואח' – סעד הצהרתי

תמ"ש 47979-05-14 ב.מ.נ' ב.מ. – כספית

תמ"ש 43288-01-16 ב.מ.נ' ב.מ. – הודעת צד ג'

- 1 אשר הסכם פשרה 2013 עומד בסתירה לו והאשה לא היתה חלק ממנו. לעניין הטענות בדבר ההלוואה שנטלו
2 בני הזוג לשם שיפוץ בית המגורים, נקבע שעל אף שזו לכאורה התיישנה, טען האב שהסכים עם האיש על
3 עצירת תשלומי השבת ההלוואה עד לשיפור במצבם הכלכלי של בני הזוג – טענות הדורשות שמיעת ראיות
4 ומכאן שתוכרענה בתום ההליך. **אם כן, עומד לבירור חיוב האשה בהשבת הלוואות נטענות אלה:**
- 5 א. מחצית הלוואה בסך 150,000 ₪ לשם שיפוץ בית המגורים שניטלה בשנת 2003 – בכפוף לקביעה כי
6 רכיב תביעה זה לא התיישן (להלן – "הלוואת השיפוץ");
- 7 ב. מחצית הלוואה בסך 32,000 ₪ לבנית פרגולה בבית המגורים, שניטלה בשנת 2010 (להלן – "הלוואת
8 הפרגולה");
- 9 ג. סך של 544,666 ₪, המהווה מחצית משווייה של דירת ה' (להלן – "הלוואת הדירה").

דיון והכרעה

ברובד העקרוני

- 13 68. נפתח ונציין כי אין בבירור טענות האב ובהכרעה בהן, כדי לגרוע מן העובדה שלא הוכחשה על ידי האשה,
14 שהאב סייע רבות לבני הזוג – בהוצאות השוטפות ובהשקעותיהם. במהלך הכרעתו בית המשפט אינו מפקפק
15 בעצם מתן הסיוע או בנדיבות שגילה האב, **אלא בוחן האם הכספים המדוברים אכן ניתנו כהלוואה בת-**
16 **השבה כטענת האב.**
- 18 69. על התשלומים הנטענים על ידי האב חלה "חזקת המתנה" או "החזקה הפוכה". האב העניק סיוע כלכלי
19 לבני הזוג ולפי עדותו גם לילדיו האחרים, סיוע שהוא בבחינת הענקה "במורד היחסים" ואף במורד הדורות,
20 בנסיבות בהן "טבעי להניח שמדובר במתנה" (ר' ע"א 3829/91 וואלס נ' גת, פ"ד מח(1) 801).
21 לאחרונה הטעים בית המשפט העליון במילים הללו:
- 22 "הרציונל מאחורי חזקת המתנה הוא כי כאשר עסקינן ביחסי קרבה המתאפיינים בדאגת הנותן לצרכיו
23 של המקבל, מטבע הדברים יתבצעו העברות של כסף או נכסים בין הנותן, לבן חסותו. הנסיבות וטיב
24 היחסים בין הצדדים מצביעים לרוב על כך שהעברות אלו נועדו להיות מתנה, אלא אם תיסתר החזקה.
25 זאת, בניגוד למצב הרגיל בין צדדים שאין ביניהם מערכת יחסים של דאגה לצרכיו של המקבל – שם
26 ההנחה היא שכאשר אדם נותן נכס לזולתו הוא מצפה לתמורה, או להשבה של הנכס" (רע"א 8068/16
27 שרה קטן נ' אילן כהן, "נבו", מיום 25.1.18).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 56614-10-13 ב.מ.נ' ב.מ.ואח' – סעד הצהרתי

תמ"ש 47979-05-14 ב.מ.נ' ב.מ. – כספית

תמ"ש 43288-01-16 ב.מ.נ' ב.מ. – הודעת צד ג'

70. האב לא כפר בקיומה של חזקת המתנה ולא העמיד טיעונים לסתירתה. על כן הנחת המוצא היא שאת שנתן
האב – נתן במתנה לבנו וכלתו. על כתפיו נטל ההוכחה לסתירת הנחה זו – **"ומדובר בנטל שאין להרימו
בהטלת דופי גרידא"** (כבוד השופט ש' שוחט, עמ"ש (ת"א) 55624-07-12 ח.ס. נ' מ.מ., "נבו", מיום
7.5.14).
71. האב לא העלה טענה כי יש להבחין בין האיש לבין האשה לעניין תחולת החזקה ולא טען לקיומו של תנאי
המסייג את המתנות במקרה של פרידת בני הזוג. ממילא, על תנאי כגון זה להיות מפורש וברור ובעל נראות
בעולם המעשה (ר' ע"א 343/87 דפנה פרי נ' משה פרי, פ"ד מד(2), 154).
- וכן ראה:
- על תחולת החזקה על מקבל המתנה ובן/בת זוגו - ר' תמ"ש (קר') 4143/05 ב. ר נ' א. ל. מ., "נבו", מיום
3.6.07; תמ"ש (חי') 27103/03 פלונית נ' אלמונית, "נבו", מיום 30.3.09.
 - דיון מאלף על מערכת נטלי הראיה - ר' תמ"ש (ת"א) 35951-12-14 ש.א. נ' א.ס., "נבו", מיום 14.12.15.
 - על חזקת המתנה כלפי נכסי מקרקעין - ר' תמ"ש (י-ס) 41842-11-16 א.ש. נ' מ.ג., "נבו", מיום
15.8.18.
72. מעבר לכך, נסיבות הגשת תביעת האב מכבידות עוד יותר את נטל הראיה שעל כתפיו. בעניינינו מיהר האב
לרשום הערות אזהרה על דירת פ', לכאורה על מנת להגן על זכויותיו הנטענות, אלא שהאב לא פעל כמתבקש
מאליו ולא פנה לערכאות משפט על מנת להכיר בקניינו הנטען. **כאמור לעיל, הערת אזהרה אינה בגדר זכות
במקרקעין אלא כלי למניעת דיספוזיציה עד לבירור טענות הזכאי לפי ההערה, או לחילופין עד לרישום
הזכויות בנסיבות של עסקה מרצון.** האב לא פעל אפוא לבירור והצהרה על זכויותיו הנטענות. הוא הסתפק
בסיכול הסכס הגירושין. רק כחצי שנה לאחר הגשת תביעת האשה לאכיפת ההסכם והגשת תביעתה דנן,
מצא האב לנכון להגיש תביעתו. במסגרתה מנה פרוטה אחר פרוטה שהעניק לבני הזוג במשך חיי הנישואין,
והעמיד תביעה על בסיס הלוואות נטענות בסך של יותר מ- 2 מיליון ₪. את תביעתו הגיש נגד האשה בלבד,
שכן לשיטתו הוא הגיע להסדר עם בנו, שהכיר בחובו אליו ו"אישר" אותו. יושם אל לב כי את הלוואות
הנטענות בתביעתו לא העמיד האב בזיקה להערות האזהרה או כצידוק או בסיס לרישומן, אלא על הלוואות
נטענות בסכומי עתק, שעל השבתן בחר האב לעמוד רק לאחר פתיחת ההליכים מצד האשה, ומקל וחומר
שלאחר אישור הסכם הגירושין.
73. האב צירף לתצהירו מסמכים הנחזים להיות הסכמי-הלוואה, שנחתמו לכאורה על ידי האיש בלבד (נס' א'
ו - ג'-ד'). מסמכים אלה לא נחתמו על ידי האב ולא על ידי האישה. מבלי לקבוע ממצא בדבר, יצוין כי נס'
א' הנוגע להלוואת השיפוץ ונושא תאריך 21.1.03, דומה להפליא לנס' ד' אשר עוסק בהלוואה לכאורה
לרכישת רכב מיום 15.9.04. שני המסמכים נכתבו על דף דומה, נושאים שורות ספורות המציינות נטילת

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-10-56614 ב.מ.נ' ב.מ.ואח' – סעד הצהרתי

תמ"ש 14-05-47979 ב.מ.נ' ב.מ. – כספית

תמ"ש 16-01-43288 ב.מ.נ' ב.מ. – הודעת צד ג'

1 הלוואה וסכומה באופן כללי, מבלי לפרט התנאים והמועדים להשבת ההלוואות לכאורה. נס' ג' נוגע
 2 להלוואה הנטענת לרכישת מכשיר להסרת שיער והוא בבחינת רישום בכתב יד על גבי צילום ספח של המחאה,
 3 עליו נרשם בלשון רבים כי בני הזוג מתחייבים "להחזיר את התשלום", ותו לא. האיש בלבד חתום לכאורה
 4 על המסמך.
 5 יש לדחות אפוא כבר כעת כל טענה שעניינה מסורת משפחתית של חתימת הסכמי הלוואה העולה מבין .74
 6 השיטין. גם אחיו של האיש העיד לפני כי האב העניק לו הלוואות "מתוך יחסי אמון תמידיים" (עמ' 76, ש'
 7 21-28). לא הוצגה כל ראיה כי האשה חתמה על מסמכים אלה, ולמעשה הדבר אף לא נטען. לתפיסתו של
 8 האב התובע, בה אחז אף בהקשר לתביעת האשה, האיש בחתימתו חייב אף אותה, ובעוד האיש הסכים להכיר
 9 בחובות אלה, האשה מיאנה לעשות כן. שנית, אין לראות במסמכים אלה משום הסכם, הואיל והאב אינו
 10 חתום על אף לא אחד מאלה והם נעדרים המסוימות הבסיסית על מנת להפוך לחוזה מחייב, כל שכן את
 11 האשה בענייננו. נוסף ונבחן להלן את ההסכמים הנטענים בהקשר להלוואות הרלוונטיות.

הלוואת השיפוץ

14 **לטענת האב**, העניק לבני הזוג בשנת 2003 הלוואה בסך 150,000 ₪. ההלוואה ניתנה לבקשת בני הזוג ולשם .75
 15 עריכת שיפוץ בבית המגורים. לדבריו, הוסכם שהשבת ההלוואה תתבצע על דרך נשיאת בני הזוג בהשבת
 16 הלוואת משכנתא אחרת שנטל האב על סך 150,000 ₪ והיתה רשומה על דירתו שלו. בני הזוג אף חתמו על
 17 טופס הוראת קבע לשם השבת תשלומים אלה, אך לאחר מספר תשלומים בהם נשאו, "בשלב מסוים" פסקו
 18 מלעשות כן. לחיזוק טענתו צירף את **נספחים א' – ב' . נספח א'**, כזכור, אינו אלא התחייבות לאקונית (נושאת
 19 תאריך 21.1.03) אותה נוטל האיש, גם בשם האשה, עליה חתום הוא בלבד (סומן ת/13). **נספח ב'** הוא לכאורה
 20 העתק מהתחייבות בני הזוג כלפי בנק לאומי (סניף האב) לשלם את החזרי המשכנתא הרשומה על דירתו של
 21 האב.

22 **אני קובעת כי ת/13 אינו בבחינת "הסכם הלוואה"**. המדובר במסמך בו התחייבות חד צדדית לכאורה מצד .76
 23 האיש. ספק רב בעיני בית המשפט אם מסמך זה נחתם על ידי האיש בזמן אמת. אך גם אם נניח כי נחתם
 24 בזמן אמת, המדובר בהסכמה לכאורה בין האיש לבין אביו אשר נולדה מאחורי גבה של האשה.
 25 האיש נשאל בחקירתו:

"ש. יש פה חתימה של ט' [האשה]?"

ת. לא.

28 ש. איך אתה מסביר לי שט' [האשה] לא ראתה בחיים את המסמך הזה אלא אחרי שהגשתי את התביעה
 29 נגד אבא שלך?

30 ת. זה היה שמור אצל אבא שלי בתיק, יש לו מסמכים מתקופות ארוכות יותר.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 10-13-56614 ב.מ.נ' ב.מ.ואח' – סעד הצהרתי

תמ"ש 14-05-47979 ב.מ.נ' ב.מ. – כספית

תמ"ש 16-01-43288 ב.מ.נ' ב.מ. – הודעת צד ג'

1 ש. אתה חתום על מסמך בלי ט' [האשה], אתם נשואים, ואתה לא מיידע את ט' ? לא מביא לה העתק?

2 ת. בדרך כלל ט' היתה יכולה להתרגז אם היתה רואה את המסמך הזה.

3 ש. אז עשית את זה ללא ידיעתה כי פחדת שהיא תתרגז?

4 ת. כן" (עמ' 78, ש' 24 ואילך).

5 לפיכך, גם לשיטתו של האיש, עסקינן בעוד אחד מההסכמים "הסודיים" אותם ערך עם אביו והקפיד להסתיר
6 מהאשה.

7 יתירה מכך, האב ציין בחקירתו שבני הזוג "החזיר חלקית" הלוואה נטענת זו (עמ' 94, ש' 29). לשאלת בית .77

8 המשפט השיב האב כי "אני לא זוכר כמה היא החזירה במדויק [...] לא נראה לי שזה הגיע ליותר מחצי"

9 (עמ' 95, ש' 8). האב התקשה עוד להשיב על השאלה כיצד זה לאחר שהצדדים הפסיקו כך פתאום להשיב את

10 ההלוואה הנטענת, הוסיף ו"הלווה" להם, לשיטתו, הלוואות נוספות שהצטברו כדי כ – 2,000,000 ₪ (עמ'

11 95, ש' 1).

12 הדברים מתבהרים למקרא חקירתה של האשה. .78

13 לגבי ת/13 המסמך מיום 21.1.03 העידה האשה ש"אני לא חתומה על המסמך הזה, זה מסמך שלא ראיתי

14 אף פעם עד שהוגשו המסמכים לביהמ"ש [...] לא ידעתי, לא ראיתי את המסמך מעולם (עמ' 58, ש' 5). גרסה

15 זו מתיישבת עם טענת האיש כי מסמך זה – ככל שנחתם בזמן אמת – הוסתר מפני האשה, שכן "היתה יכולה

16 להתרגז" לדבריו.

17 האשה כן אשרה שהאב הציע לבני הזוג שישבו את המשכנתה הרשומה על שמו בסך 150,000 ₪, ובכך לא

18 ידרשו ליטול הלוואה (עמ' 56, ש' 9). מכוח הסכמה זו אכן התחייבו בני הזוג כלפי הבנק הממשכן של האב,

19 לשאת בהשבת המשכנתה (עמ' 58, ש' 13). הצדדים אכן נשאו בהשבת החוזרים בהתאם להסכמה, עד שהאב

20 העביר את הוראת הקבע חזרה על כתפיו. לדברי האשה :

21 "לא היתה שום התכחשות, הוא [האב] בא אלי אישית ואמר [...] אני מושך את המשכנתא אליי ושילמתם

22 מספיק [...] הוא משך את הוראת הקבע אחרת היא לא היתה מתבטלת, אני לא יכולה לבטל אותה בעצמי,

23 הוא הלך לבנק באופן חד צדדי, הוא ביטל את ההוראה שלי" (עמ' 56, ש' 28).

24 ובמקום אחר מציינת האשה לגבי ת/13 מיום 21.1.03 :

25 "המסמך הזה נכתב בדיעבד, מכתב שהומצא. הוא לא היה קיים מעולם ונ' [האיש] לא היה מסתיר ממני

26 דברים כמו שלא הסתיר ממנו דברים [...] אני עמדתי בהתחייבות והעברתי הו"ק לבנק [...] לא יכולתי

27 להתחמק מתשלום חוב כי החוב שלי לבנק היה סגור, הו"ק, לא יכולתי לבטלה" (עמ' 58, ש' 19).

28 חשוב לענייננו אף דו-השיח בין האיש לבין האשה בעת חקירת הראשון את האשה : .79

29 "ש. החוב של 150,000 ₪. בזמנו אבא שלי הגיש מסמך שבו את חתומה על הוראת קבע לבנק.

30 ת. נכון.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-10-56614 ב.מ.נ' ב.מ.ואח' – סעד הצהרתי
תמ"ש 14-05-47979 ב.מ.נ' ב.מ. – כספית
תמ"ש 16-01-43288 ב.מ.נ' ב.מ. – הודעת צד ג'

- 1 ש. ואני חתמתי על התחייבות להחזיר לאבא שלי את החוב הזה.
2 ת. אתה חתמת בדיעבד, חתמת על מסמך פיקטיבי" (עמ' 70, ש' 8).
- 3 עיון בתצהיר האב מיום 20.9.16 (סומן נ/5) מעלה חיזוק נוסף לטענות האשה. לטענות האב האשה "הפסיקה
4 את הוראת הקבע לטובת המשכנתא שלי והפסיקה לשלם את הלוואה" (ס' 57), ועוד כי בני הזוג הפרו את
5 ההסכם עמו "עם הפסקת התשלומים בגין הלוואה שנתתי להם" (ס' 58). לחיזוק טענותיו צירף האב
6 לתצהירו (נ/5) את טופס הוראת הקבע עליה חתם לטענתו, לשם העברת הו"ק לתשלום ההחזרים חזרה
7 לחשבונו (מתאריך 10.1.08). כך, בעקבות הפסקת התשלומים מצד בני הזוג לטענתו (נס' יא'). האב צירף עוד
8 לתצהירו את לוח התשלומים בהם נשאו בני הזוג מתוקף הוראת הקבע (נס' יב'). עיון במסמכים מלמד כי
9 אינם מניבים בסיס לטענות האב.
10 גם לשיטת האב, בנס' יב' המדובר ב"דפי בנק למשכנתאות המאשרים כי תשלומים למשכנתא שולמו
11 מחשבון התובעת ובני עד חודש 1/2008" (ס' 59 לתצהיר נ/5). במילים אחרות, גם לשיטת האב לא נוצר פיגור
12 כלשהו ונשמר רצף בין הוראות הקבע. בני הזוג נשאו בהחזר עד לחודש 1/2008 כאמור, וביום 10.1.08 או
13 בסמוך לו, חתם האב לטענתו על העברת הו"ק לחשבונו. גם עיון בנס' יב' במלואו מגלה כי לא נרשם פיגור
14 כלשהו בתשלומים ולמעשה צוין במפורש כי אין כל חוב בגין פיגורים.
15 בשלהי המסמך נרשם בכתב יד על ידי פקיד/ת הבנק בזו הלשון:
16 "הו"ק הוצגה מחשבון [חשבון בני הזוג] עד 01/2008
17 "הו"ק הוצגה מחשבון [האב] מתאריך 2/2008".
- 18 לבסוף, לטענת האב בני הזוג שלמו את החזרים האמורים במשך "מספר שנים" (עמ' 95, ש' 6). האב מציין
19 עוד כי בני הזוג נשאו בהחזר של כ-12,000 ₪ בשנה במשך 5-6 שנים (שם, 9). לדבריו עוד "החזירה פחות
20 מחצי" (שם, ש' 11). עיון בנספח יב' לעיל מלמד על החזר חודשי של כ-14,000 ₪ מידי שנה. ברור מאליו כי
21 גם לשיטתו של האב, במשך השנים סילקו בני הזוג חלק ניכר מאותה הלוואה נטענת. ויחד עם זאת האב אינו
22 יודע לציין מהו הסכום שנותר לסילוק הלוואה הנטענת. גם בעובדה זו יש כדי לגרוע ממשקל טענותיו.
- 23 לסיכום, האב לא הציג כל ראיה לקיומו של הסכם בנוגע להלוואת השיפוץ. גם אם יניח בית המשפט כי
24 מסמך ת/13 נחתם בזמן אמת – וספק רב בדבר – אין בו אלא התחייבות חד צדדית מצד האיש, אשר הוסתרה
25 הסתר-היטב מפני האשה. יש להעדיף את גרסת האשה, שלא התכחשה להסכמה עם האב על פיה פעלו
26 בני הזוג, על דרך השבת המשכנתא שעל שם האב. לא היה בכוחם של בני הזוג להתנער מהו"ק הקבע
27 בכוחות עצמם ושוכנעתי כי נעשה הדבר ביוזמת האב. לא מצאתי כל בסיס לגרסתו לפיה העביר את הוראת
28 הקבע חזרה לחשבונו בעקבות הפסקת התשלומים מצד בני הזוג, והוכח בפני באמצעות הסימוכין אותם
29 הציג האב שלא הצטבר חוב כלשהו מצד בני הזוג.
30 בהינתן הכרעתי זו, מתייתר בירור שאלת ההתיישנות.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-10-56614 ב.מ.נ' ב.מ.ואח' – סעד הצהרתי
תמ"ש 14-05-47979 ב.מ.נ' ב.מ. – כספית
תמ"ש 16-01-43288 ב.מ.נ' ב.מ. – הודעת צד ג'

הלוואת הפרגולה

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
83. כזכור עותר האב לחייב האשה בהשבת מחצית הלוואה בסך 32,000 ₪ אותה העניק האב בשנת 2010 לבני הזוג לשם בניית פרגולה בבית המגורים. טענות האב בתצהיריו (סומנו נ/3, נ/5) – תמציתיות בעליל. לדבריו "בשנת 2010 ביקשו ממני בני והתובעת להלוות להם סכום של 32,000 ₪ שהיה דרוש להם לשם בניית פרגולה ועריכת שיפוץ בגינת דירתם; לא רק שאני העמדתי את הלוואה אלא גם חתמתי על זכרון הדברים לביצוע העבודה עם הקבלן" (ס' 74-72 לתצהיר נ/5). האב צירף לתצהיריו את העתק זיכרון הדברים מול הקבלן (סומן ת/14) והעתקי קבלות על תשלומים (נס' יד' לתצי' נ/5; נס' ה' לתצי' נ/3).
- עיון בזכרון הדברים מלמד כי הצדדים לו הם האב והקבלן. האב לא הציג הסכם בינו לבין מי מבני הזוג ולא הוכיח כי יש במסמך זה על מנת להוות תחליף להסכם בינו לבין בני הזוג. הוא הדין בנוגע לקבלות שצירף האב בגין התשלומים שהעביר לכאורה לקבלן. עיון בקבלות המצורפות (4 במספר) מעלה תהיות רבות. הקבלות הן בגין תשלומי מזומן, אינן נושאת את שם הנישום, ומספרי הקבלות הם 1 עד 4 ברצף, אף על פי שניתנו לכאורה על פני תקופה בת יותר מ-3 שבועות. כך או כך, אין בקבלות המלמדות על תשלום לכאורה מצד האב לידי הקבלן על מנת להוכיח כי האב נשא בתשלומים אלה מכוח הסכם בינו לבין בני הזוג.
84. לסיכום, בחקירת האב והאיש לא היה כדי לחדש, או לסתור מסקנה זו, והאשה לא נדרשה להלוואה נטענת זו בחקירתה הנגדית. לפיכך קובע בית המשפט כי רכיב זה בתביעת האב – נדחה.

הלוואת הדירה

- 18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
85. האב תובע מן האשה סך של 544,666 ₪, המהווה לשיטתו מחצית משוויה של דירת ה'. לטענת האב בתצהירו (נ/5) בשנת 2007 איתר את דירת ה' כנכס להשקעה לבקשת בני הזוג. לדבריו, תחילה בקשו בני הזוג כי האב ירכוש עבורם את הנכס "בנאמנות". לטענתו עוד מתוקף בקשה זו נרשמה לטובתו ה"א על דירת ה'. אלא שבני הזוג הבינו כי לא יעלה בידם לגייס התמורה, ולפיכך הציעו לאב "שותפות" בנכס. לדבריו השותפות בין הצדדים עוגנה בהסכם שנכתב בכתב ידה של האשה ועליו חתומים האב ובני הזוג (נס' ד' לנ/5).
86. המסמך נושא תאריך 24.5.08 והוא נושא לשון עבר. זוהי לשונו:
"שני הצדדים החליטו לקנות דירה בעזרת האב [...] הקניה נעשתה כדלקמן:
כ – 50,000 ₪ שולם ע"י [האב]
וכ – 50,000 שולם ע"י משכנתא שהתקבלה ע"י [בני הזוג]
הדירה תשוּפץ ע"י האב ועל חשבונו לרבות כל הטיפול עד להפיכתה ראויה למגורים,
לאחר השיפוץ יוחלט במשותף בהתאם למבוקש בשוק אם למכור או להשכיר.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 56614-10-13 ב.מ.נ' ב.מ.ואח' – סעד הצהרתי

תמ"ש 47979-05-14 ב.מ.נ' ב.מ. – כספית

תמ"ש 43288-01-16 ב.מ.נ' ב.מ. – הודעת צד ג'

- 1 במקרה של מכירה יוזזרו ההוצאות והמשכנתא בהתאם לפירוט לעיל, יקבלו כל אחד את ההשקעה
2 שהשקיע והיתרה תישאר או תחולק לפי החלטה משותפת".
- 3 לטענת האב, לאחר חתימת המסמך, מחק את ה"א שנרשמה לטובתו, וה"א נרשמה לטובת בני הזוג. לדבריו
4 הלווה לבני הזוג "את מרבית הכסף לרכישת הדירה", שיפוצה והרחבתה, ונשא בסכומים הבאים:
- 5 א. עבור הוצאות העסקה, מיסים, שכ"ט וכד' – 68,491 ₪.
6 ב. עבור שיפוץ הדירה – 223,954 ₪.
7 ג. עבור הרחבת הדירה ובניית ממ"ד – 233,217 ₪.
- 8 הסכומים האמורים מהווים לשיטתו 77.8% מסך כל ההשקעה בדירה, והוא זכאי לשיעור זהה משווי
9 ההשבחה לה זכתה הדירה מאז רכישתה.
- 10 לדבריו בני הזוג נטלו משכנתא בסך 139,686 ₪ אותה העבירו ישירות למוכרי הדירה. בני הזוג נטלו משכנתא
11 שניה בסך 153,000 ₪, סכום אותו העבירו ישירות לידי. אלא שלדבריו לא היה זה תשלום עבור הדירה כי
12 אם כיסוי חוב ישן של אביה של האשה לידי האב "וזאת ללא קשר להשקעות שלי ו/או התובעת בדירה ברח'
13 ה" (ס' 44 לנ/5).
- 14 לאחר השיפוץ והחל משנת 2010 הדירה הושכרה תמורת כ – 3,500 ₪ מידי חודש. באותו המועד בדיוק,
15 התחיל להעביר לבני הזוג "באופן קבוע וסדיר", כל חודש בחודשו סכום של 1,900 ו/או 2,700 ₪, בין השאר
16 "בגין דמי השכירות שנגבו בדירת ה" (ס' 45).
- 17 לטענת האב, כיום שווה דירת ה' 1,400,000 ₪, והוא זכאי לשיעור 77.8% משווי זה, ועל האשה לשלם לידי
18 מחצית מהסכום, קרי, 544,600 ₪.
- 19
- 20 **טענות האשה** .89
- 21 א. לטענת האשה, בשנת 2008, האב שאותה עת עסק בתיווך מקרקעין ואף כקבלן, הציע לבני הזוג לרכוש
22 דירה לשם השקעה. הדירה נרכשה על ידי בני הזוג ונרשמה על שמם בחלקים שווים. לשם רכישת
23 הדירה נטלו בני הזוג משכנתא, ונטלו משכנתא נוספת לשם שיפוצה;
- 24 ב. משכנתא ראשונה בסך 139,686 ₪ ניטלה על ידי בני הזוג בשנת 2008;
- 25 ג. משכנתא שניה בסך 175,000 ₪ ניטלה על ידי בני הזוג בשנת 2010;
- 26 ד. מלוא הכספים שהתקבלו באמצעות שתי המשכנתאות עברו לידי של האיש;
- 27 ה. האשה אינה מכחישה את החתימה על המסמך מיום 24.5.08 להלן – "המסמך". לדבריה נולד המסמך
28 לבקשתו של האב על רקע התרעמות אחיו הבכור של האיש – בנו האחר של האב – על הסיוע שהעניק
29 האב לבני הזוג בהקשר לדירה זו. על מנת להפיס דעתו של האב, ביקש אפוא האב כי יחתמו על

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-10-56614 ב.מ.נ' ב.מ.ואח' – סעד הצהרתי

תמ"ש 14-05-47979 ב.מ.נ' ב.מ. – כספית

תמ"ש 16-01-43288 ב.מ.נ' ב.מ. – הודעת צד ג'

1 המסמך, ולדברי האב אין למסמך כל מטרה או משמעות אחרת ולא יהא למסמך תוקף משפטי. לראיה,
2 טוענת האשה, שהאב לא העלה בדעתו לאכוף מסמך זה עד להגשת תביעתה היא.

3

4

דיון הכרעה

5 90. אין מחלוקת לגבי העובדות הבאות: בני הזוג הם שהתקשרו בהסכם המכר לרכישת דירת ה' תמורת 52,500 \$ (ת/15). על פי מחשבון המרה של בנק ישראל, המדובר בסכום שווה ערך ל 202,965 ₪ (קרן) נכון למועד
6 חתימת הסכם המכר. אין חולק כי חלק הארי מסך התמורה כוסה באמצעות המשכנתה הראשונה שנטלו בני
7 הזוג בשנת 2008 בסך 139,686 ₪ (סומן ת/16). סימוכין אלה סותרים את טענת האב כאילו הלווה לבני הזוג
8 את "מרבית הכסף לרכישת הדירה". הדברים מתיישבים עם גרסת האשה, שהאב סייע ברכישת הדירה
9 בסכום של כ- 50,000 ₪ (עמ' 46, ש' 5).

10
11 91. אין חולק עוד כי בני הזוג נטלו משכנתא שניה בסך של 175,000 ₪ (סומן ת/17). את האישור העקרוני לנטילת
12 המשכנתה קבלו בני הזוג מהבנק ביום 19.8.2010. 3 ימים לאחר מכן, ביום 22.8.2010 הפקידו בני הזוג
13 בחשבונו של האב סך של 153,000 ₪ (ת/18).

14 92. סימוכין אלה סותרים את טענת האב לפיה הלווה לצדדים את מרבית הכסף "להבאתה למצבה הסופי
15 שלאחר השיפוץ וההרחבה של הדירה". המדובר בסכום גבוה אותו העבירו בני הזוג לידי האב, ואת קבלתו
16 הוא מבקש להסביר בנימוק קלוש. בית המשפט לא מצא כל סימוכין לטענה הדחוקה מצד האב, כאילו אותם
17 153,000 ₪, שהועברו על ידי בני הזוג לחשבון האב 3 ימים לאחר נטילת המשכנתה השניה, נועדו לסלק חוב
18 מצד אביה של האשה לידי האב. האיש לא תמך טענה זו בסימוכין כלשהם ולא זימן לעדות את אביה של
19 האשה. סמיכות הזמנים בין נטילת המשכנתא לבין העברת הסך האמור לחשבון האב השניה יוצרת זיקה
20 מתבקשת בין השתיים אותה התקשה האב לנתק ולא עלה בידיו לשכנע כי תשלום זה לידי התבצע "ללא
21 קשר להשקעות" בדירת ה'.

22 93. יצוין עוד שלא ניתן לקבוע ממצאים משלל הקבלות והסימוכין לתשלומים לכאורה אותם ביצע האב בהקשר
23 לשיפוץ ו/או הבניה בדירת ה'. הקבלות שאמורות לשקף תשלומים עבור קבלני ביצוע וחומרים, רובן ככולן
24 הונפקו כנגד תשלומי מזומן. חלק גדול מה"קבלות", לרבות עבור סכומים ניכרים (25,000 ₪, 80,000 ₪),
25 אינן קבלות כלל וכלל ואינן יותר מאישור בכתב יד על קבלת כספים מהאב – במזומן. אגד אחר של "קבלות"
26 סובל מקשיים עליהם כבר עמדנו לעיל בהקשר להלוואות אחרות – קבלות רצופות ועוקבות עבור תשלומי
27 מזומן בסכומים ניכרים (25,000 ₪) ללא ציון שם הנישום ו/או שם מנפיק הקבלה, בעוד מועדי הקבלות
28 מתפרשים על פני 5 חודשים כביכול.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-10-56614 ב.מ.נ' ב.מ.ואח' – סעד הצהרתי

תמ"ש 14-05-47979 ב.מ.נ' ב.מ. – כספית

תמ"ש 16-01-43288 ב.מ.נ' ב.מ. – הודעת צד ג'

94. על אף שנסיבות העניין תומכות בטענת האשה כי המסמך לא נועד להיות הסכם בר אכיפה, בית המשפט אינו מוצא צורך להכריע במחלוקת עובדתית זו. גם בהנחה שההסכם לא נועד למראית עין וכי הוא מחייב את הצדדים לו, אין בכוחו להשית חיוב על בני הזוג.
- ניכר שקיים פער של ממש בין הוראות המסמך לבין ההתרחשויות בעולם המעשה:
- ראשית**, השקעת בני הזוג ברכישה עלתה פי 3 על אותם 50,000 הנקובים במסמך כשיעור השקעתם.
- שנית**, נטילת המשכנה השניה אף סותרת את ההוראה כי האב יישא לבדו בעלויות השיפוץ ושוכנעתי שנעשה שימוש בכספי המשכנתה השניה לשם השיפוץ ו/או בנית הממ"ד.
- שלישית**, בנית הממ"ד כלל אינה מופיעה בהסכם, ובנייתו והן השיפוץ נערכו במשך השנתיים שחלפו ממועד רכישת הדירה ועד השכרתה. האב אינו יכול לעמוד על השבה בהקשר לבניית הממ"ד מכוח ההסכם הנטען, ואין בפי האב טענה להסכם אחר ו/או נפרד בהקשר לממ"ד.
- רביעית**, לפי המסמך, במקרה של מכירת הדירה יושבו לאב ולבני הזוג השקעתם בדירה כפי שפורטה בהסכם, אלא שכאמור רק עבור רכישת הדירה השקיעו בני הזוג פי 3 מהאב.
- חמישית**, צוין במסמך ש"במקרה של מכירה יוחזרו הוצאות והמשכנתא בהתאם לפירוט לעיל, יקבלו כל אחד את ההשקעה שהשקיע והיתרה תישאר או תחולק לפי החלטה משותפת". לאמור שההסכם כשלעצמו מעניק לאב זכות להשבת השקעתו ולכאורה אף את עלות השיפוץ – שלא הוכחה. לשון אחר, לאב אין זכות קנויה מכוח ההסכם לקבלת שווי ערך נוכחי, או חלק ממנו, ואף לא שווי השבחת הנכס, או חלקו.
- שישית**, והוא העיקר, האב גבה במשך כל השנים את דמי השכירות שהתקבלו עבור הדירה, ממועד השכרת הדירה ועד היום. גם האב יסכים שלפעולה זו אין זכר במסמך. אמנם צוין במסמך כי לאחר שיפוץ הדירה יוסכם בין הצדדים האם למכור את הדירה או להשכירה, אך לאב בודאי אין זכות קנויה לנטילת דמי השכירות. ככל שלמאן דהוא נתונה זכות קנויה לקבלת דמי שימוש בנכס הרי כי אלה בני הזוג, שהדירה רשומה על שמם, ואף מימנו את חלק הארי של התמורה וחלק ניכר מן השיפוץ ו/או הבניה. ואף על פי כן, אין מחלוקת שהאב הוא שנהנה מדמי השכירות, מאז ועד היום.
- האב הודה שהוא משכיר את דירת ה' עבור 4,000 ₪ מידי חודש, ושבעבר השכירה עבור 3,500 ₪. גם האיש אישר שכל השנים שכ"ד עבר ישירות לאביו (עמ' 81, ש' 18).
95. המדובר בסכום מצטבר של כ- 3,500 ₪ מידי חודש, למשך 8 שנים תמימות. חישוב גס יביאנו למכפלה של 336,000 ₪, והיד עוד נטויה. אינני מקבלת את טענת האב לפיה, עם גבית דמי השכירות התחיל להעביר לבני הזוג "באופן קבוע וסדיר" סכום הנע בין 1,900 ₪ ל- 2,700 ₪. האישה לא הכחישה שהאב הוסיף לסייע לבני הזוג כלכלית עבור הוצאות המחיה השוטפות, אף לאחר רכישת הדירה, אך לא הוצגה ראיה לתשלום "קבוע וסדיר" שהועבר לבני הזוג במקביל לגביית דמי השכירות.
96. גם בהקשר למחלוקת זו, ניכרים דברי אמת מעדותה של האשה:

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-10-56614 ב.מ.נ' ב.מ.ואח' – סעד הצהרתי

תמ"ש 14-05-47979 ב.מ.נ' ב.מ. – כספית

תמ"ש 16-01-43288 ב.מ.נ' ב.מ. – הודעת צד ג'

- 1 "אני לא יכולה לאשר את תחילת דבריו לגבי שותפות כי לא דובר על שותפות, אבל דובר על זה שבהתחלה
2 הוא יעזור לנו. אנחנו לקחנו באמת משכנתא, שילמנו למוכרים, הוא שילם איזשהי השלמה לטובת הקניה
3 וזה הכל, הדירה נרשמה מראש על השם שלנו, לפי מה שידענו, הוא היה איתנו אצל עוה"ד שרשמו את
4 הדירה על שמנו ואם הוא רצה יכל לרשום את הדירה על שמו. הוא השקיע בסביבות 50,000 ₪ בדירה"
5 (עמ' 46, ש' 1).
6 ובמקום אחר העידה:
- 7 97. "האב] טיפל מול השוכרים ולקח את הסכומים לאורך כל השנים [את חווי השכירות] הוא היה משאיר
8 אצלו ולקח את כספי השכירות [...] [האב] תמך בנו כלכלית, [האב] החליט שהוא לוקח את כספי
9 השכירות, עשה חוזה מול אנשים, אנחנו נתמכנו על ידו וסתמנו את הפה [...] המצב הכלכלי שלנו לא היה
10 כל כך טוב ו[האב] בחר לתמוך בנו כלכלית, אמרנו תודה על כל עזרה כי זה לא היה ברור מאלינו [...] לא
11 אמרתי שהוא לא בסדר, אמרתי שהוא עשה את הדברים מתוך בחירה" (עמ' 49 – 50).
- 12 98. בשולי הדברים, אף לא מצאתי בסיס לטענת האב כי שווי דירת ה' כיום הוא כ – 1,400,000 ₪. גם לא מצאתי
13 ממש בנספח ח' לתצהירו (נ/5) המכונה "הערכת שווי". מדובר במכתב ממתווך, ולא בחוות דעת (אשר ממילא
14 לא התבקשה רשות לצירופה), לפיו המתווך בדק ומצא כי שווי הדירה 1,700,000 ₪. העובדה כי האב אימץ
15 את "הערכת השווי" באופן חלקי בלבד וטבע על הדירה תג מחיר הנמוך ב 300,000 ₪ מ"הערכת השווי" –
16 מדברת בעד עצמה.
17
- 18 99. לסיכום, הוכח בפני כי בני הזוג שלמו את מרבית התמורה עבור רכישת הדירה והעבירו לידי האב לשם
19 הרכישה והשיפוץ ו/או הבניה סך כולל של 293,000 ₪ שניטלו בשתי משכנתאות. נוכח נתונים אלה לא עלה
20 בידי האב להוכיח את הסכומים הנטענים על ידו. כמו כן, וכמבואר לעיל, קיים פער ניכר בין הוראות
21 המסמך לבין פעולות הצדדים בפועל, ובניית הממ"ד אינה מעוגנת במסמך הנטען. המסמך אף אינו מעניק
22 לאב זכות קנויה לקבלת חלק משווי הנוכחי של הדירה או לקבלת חלק בשווי השבחה. בנוסף לכל אלה,
23 ללא כל זיקה להסכם הנטען, שלשל האב לכיסו את דמי השכירות המתקבלים מהדירה המהווה קניינם
24 של בני הזוג לכל דבר ועניין. מכל אלה נובע עוד, כי ככל שעומד האב על אכיפת ההסכם, הרי כי עושה כן
25 בניגוד מובהק לחובת תום הלב.
26 לפיכך נקבע כי דין רכיב זה בתביעת האיש להידחות.
27
- 28 הודעת צד ג' - תמ"ש 16-01-43288
- 29 100. על בסיס האמור לעיל ומשמצא בית המשפט לנכון לדחות את תביעת האיש, מתייתר הצורך לדון בהודעת צד
30 ג' אותה הגישה האשה.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-10-56614-10 ב.מ.נ' ב.מ.ואח' – סעד הצהרתי

תמ"ש 14-05-47979-05 ב.מ.נ' ב.מ. – כספית

תמ"ש 16-01-43288-01 ב.מ.נ' ב.מ. – הודעת צד ג'

לסיכום

- 1
2
3 101. ההליכים בפניי התארכו עד מאוד וכללו 3 דיוני קד"מ ו-4 דיוני הוכחות. שניים מתוכם הוקדשו לחקירתה
4 של האשה.
5 לאחר שמיעת הצדדים ובאי כוחם, ולאחר שהפך בית המשפט חזור והפוך בסימוכין שהגישו הצדדים, אין
6 ספק בעיני כי התסבוכת המשפטית שהונחה מלפני בית משפט זה, כמו גם בית הדין הרבני, היא יציר כפיו
7 של האב, אשר פעל בדורסנות, ובניגוד לדין ולפסקי דין, על מנת לסכל בכל דרך את ההסכם אליו הגיעו
8 הצדדים, ימים בודדים לאחר שאושר וקיבל תוקף של פסק דין כדין. הוא לא עשה כן מתוך דאגה לבנו כי אם
9 מתוך נקמנות או שמא עקרוניתיו, ולמרות הפגיעה הברורה באיש, כשהוא עושה בבנו שימוש ציני. **מתוקף**
10 **עיסוקו בעבר ובעת הרלוונטית כיהם ומתווך מקרקעין, היה בעל הידע לפעול מהר לרישום ה"א מכוח כל**
11 **הבא ליד לשם ובכך לסכל ההסכם.**
12 האיש עצמו אינו פטור בלא כלום ושיתף פעולה אם אביו מרצונו, לאחר שלא אחת התנגד לו במהלך השנים,
13 ועשה עמו יד אחת נגד האישה – היחידה אשר משך כל חיי הנישואין ואף לאחריהם תמכה בו ורוממה אותו
14 והיחידה שהיתה לו לאוזן קשבת לעומת המרורים שאכל מאביו וממשפחתו המורחבת. מתוך מצוקה
15 אמיתית, שנבעה מנטייתו המינית אותה הוא והאשה הסתירו ממשפחתו, כמו גם מהגירושין מהאישה, הפנה
16 גבו לאישה ובחר באביו, **ושיתף פעולה עם אביו לשם יצירת "חובות" כלפי האב, מבלי לידע את האישה,**
17 **ותוך שהוא מהטל בערכאות משפט ונותן יד להטעיית רשם המקרקעין.** בחבירתו לאביו פעל בניגוד מובהק
18 להצהרותיו ותצהיריו בהליכים משפטיים בהם הוא עצמו פתח נגד האב, ולא רק את נאמנותו שינה, כי אם
19 גם את גרסתו, ולא אך שינוי גרסה של מה בכך, כי אם שינוי בינארי תוך הפיכה ה"הן" ל"לאו" ועד כדי עמדו
20 בפני בית משפט זה תוך שמצהיר ששיקר לכל באי-כוחו בעבר, לכל הערכאות בפניהן ניצב, כמו גם לאישה,
21 והנה כעת בעמדו בפניי מותב זה, טוען כי מוציא הוא את האמת לאור.
22
23 102. וזאת יש להוסיף, שעדותם של האב והאיש בפניי הביאו כדי מסקנה, כי אין ולא הוכח כל בסיס לטענות **בדבר**
24 **"חוב" כזה או אחר כלפי האב, כל שכן חוב שרובץ על כתפי האישה.** שלל החובות והחיובים הנטענים, גם
25 לאחר התעמקות בטענות האב והאיש, נולדו כולם בדיעבד, **לאחר ההסכם ולצרכי המשפט.** מצאתי את
26 עדותו של האב לפניי בלתי משכנעת והתרשמתי כי הוא פועל בכוחניות ומונע מתוך רצון לפגוע באישה ומתוך
27 שכנוע עצמי שהיא אכן חייבת לו כספים עבור כל הסיוע שנתן לה ולבנו – סיוע שלא הוכחש.
28
29 103. את עדותו של האיש מצאתי כבלתי מתקבלת על הדעת. העובדה המרכזית המסתברת ממנה היא שהאיש
30 הניח את כל מניותיו על האב מתוך חרדה כי ינודה ויפגע. את טענותיו העובדתיות הנוכחיות ציין באופן

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-10-56614-10 ב.מ.נ' ב.מ.ואח' – סעד הצהרתי

תמ"ש 14-05-47979-05 ב.מ.נ' ב.מ. – כספית

תמ"ש 16-01-43288-01 ב.מ.נ' ב.מ. – הודעת צד ג'

- 1 לאקוני (בהיותן מנוגדות באופן מובהק לטענותיו בעבר), כמו גם הודאתו הלאקונית לפיה כל טענותיו בעבר
2 כנגד אביו ובפני כולי עלמא היו בבחינת שקר וכזב. אף לא עלה בידי להסתיר כי ידיו כבולות והנסיבות
3 המשפחתיות הן המכתיבות את עדותו. נעלה מכל ספק בעיני שהאיש אינו עומד מאחורי עדותו לפני. מצאתי
4 כי במעשיו פעל תוך כפיות טובה כלפי האשה ובניגוד מובהק לעקרון תום הלב.
5
- 6 104. האיש כזכור ייצג את עצמו ואף חקר בעצמו את האשה. בית המשפט לא ירד לסוף דעתו בנוגע לקו החקירה
7 אותו אימץ, אך דו-השיח שנולד בינו לבין האשה הניב אמיתות וצוהר אל תוך יחסייהם ארוכי השנים של
8 בני הזוג בצל הפחד התמידי שליווה את בני הזוג מפני האב. חששות אלה קבלו משנה תוקף לאחר שחשף את
9 נטייתו המינית בפניי האשה, אשר למרות העול הנפשי שנפל על כתפיה חיבקה את האיש חיבוק אמיץ ושמרה
10 את סודו במשך 10 שנים בתוך נישואיהם, וגם לאחר גירושיהם שמרה את שפתייה חתומות.
11
- 12 105. בניגוד לחקירת האב והאיש, עדותה של האשה היתה ברורה ועקבית, שזורה במועדים והסברים. היא עמדה
13 ללא קושי בחקירתה הנגדית, העידה באופן שלם – גם אם לכאורה אין בתשובה לשרת את עמדתה –
14 והתמודדה באופן ישיר עם השאלות. בחקירתה על ידי האיש עצמו התנהלה בסבלנות, סובלנות תוך קבלה
15 של האיש, הכילה שאלותיו וענתה בשלמות, בנועם ואורח רוח.
16
- 17 (מפאת תקלה, על גבי הפרוט' מדיון ההוכחות שהתקיים ביום 9.7.17 צוין תאריך שגוי, ועימוד הפרוט' חופף
18 את עימוד פרוט' דיון ההוכחות שקדם, מיום 15.5.17. לפיכך מראי-מקום לחקירות האב והאיש מתייחסים
19 לפרוט' מיום 9.7.17 בלבד.)
20
- 21 106. סוף דבר
- 22 א. תביעת האשה לסעד הצהרתי בתמ"ש 13-10-56614-10 – מתקבלת.
23 ב. נקבע בזאת כי כל הערת אזהרה שנרשמה לאחר מועד הסכם הגירושין מתוקף שטר החוב ו/או הסכם
24 1999 ו/או פשרת 2013 ו/או מכוח כל "חוב" נטען אחר כלפי האב, הרשומה על זכויות מי מבני הזוג
25 בנכסים נשוא תובענה זו – בטלה ודינה להימחק.
26 ג. התובעת רשאית להגיש פסיקתאות לחתימת בית המשפט.
27 ד. תביעת האב לסעד כספי בתמ"ש 14-05-47979-05 – נדחית.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 56614-10-13 ב.מ.נ' ב.מ.ואח' – סעד הצהרתי

תמ"ש 47979-05-14 ב.מ.נ' ב.מ. – כספית

תמ"ש 43288-01-16 ב.מ.נ' ב.מ. – הודעת צד ג'

1 ה. אני מחייבת את הנתבעים, יחד ולחוד, לשלם לתובעת הוצאות משפט בסך 25,000 ₪ (כולל מע"מ)
2 שישולמו תוך 30 ימים מהיום ויישאו הפרשי הצמדה וריבית על פי דין החל מהמועד הנקוב לתשלום
3 ועד ליום התשלום בפועל.

4

5 המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים ותסגור את כל התיקים הפתוחים.

6

7 ניתן לפרסום בהשמטת פרטים מזהים

8

9

10 ניתן היום, י' טבת תשע"ט, 18 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.

11

12 אלה מירז, סגנית נשיא

13

14

15

16

17

18

19